

УПРОВАДЖУЄМО В ПРАКТИКУ

С. ГУСАКОВ. Закон України «Про акціонерні товариства» – інструментарій для підвищення ефективності управління державними корпоративними правами.....2

ПОТРЕБУЄ ВИРІШЕННЯ

В. БРІНЬ. Продаж акцій товариств, що перебувають у процедурах банкрутства4

ОРЕНДА, ЛІЗИНГ, КОНЦЕСІЯ

Т. СТЕПУРА, Л. ПЛАЗЮК. Оренда державного майна на Житомирщині.....6

СТОРИНКА МОЛОДОГО ВЧЕНОГО

Т. АНТОШКО. Відповідальність у корпоративному управлінні9

СОЦІАЛЬНИЙ ПОРТРЕТ КЕРІВНИКА

Про добру людину, яка вкладає у працю частинку своєї душі 12

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Змінюємо майбутнє (ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг»)..... 15

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у квітні – травні 2009 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності 19

Підсумки діяльності Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів» за 2008 рік20

НОРМАТИВНА БАЗА

Указ Президента України від 26 травня 2009 р. № 359/2009 «Про визнання таким, що втратив чинність, Указу Президента України від 19 грудня 2008 року № 1178»22

Постанова Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2009 р. № 381 «Про затвердження Порядку здійснення розрахунків з розстроченням платежу за придбання земельної ділянки державної та комунальної власності»22

Порядок здійснення розрахунків з розстроченням платежу за придбання земельної ділянки державної та комунальної власності22

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2009 р. № 414 «Про доповнення додатка 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна».....23

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2009 р. № 428 «Про затвердження Положення

про наглядову раду з питань розподілу і утримання житла у гуртожитках та використання гуртожитків і прибудинкових територій».....23

Положення про наглядову раду з питань розподілу і утримання житла у гуртожитках та використання гуртожитків і прибудинкових територій.....23

Постанова Кабінету Міністрів України від 6 травня 2009 р. № 434 «Про затвердження Положення про постійного представника Кабінету Міністрів України на загальних зборах акціонерного товариства»25

Положення про постійного представника Кабінету Міністрів України на загальних зборах акціонерного товариства25

Постанова Кабінету Міністрів України від 6 травня 2009 р. № 451 «Про доповнення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313».....26

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2009 р. № 467 р «Про передачу Мінпаливенерго повноважень з управління корпоративними правами держави щодо деяких господарських товариств».....26

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2009 р. № 474 р «Про внесення змін у додатки 1 і 2 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1517 р»27

Зміни, що вносяться у додатки 1 і 2 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1517 р.....27

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17 лютого 2009 р. № 237 «Про затвердження Роз'яснення щодо порядку застосування окремих положень розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» у зв'язку з набранням ним чинності».....31

Роз'яснення щодо порядку застосування окремих положень розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» у зв'язку з набранням ним чинності31

Шановні читачі!
Звертаємо вашу увагу на те, що Бюлетень видається українською та російською мовами в одній обкладинці. Російськомовний варіант Бюлетеня починається зі стор. 33.

На 2-й стор. обкладинки фото Г. Войтушенко.

УДК 334.722.8.02

Закон України «Про акціонерні товариства» – інструментарій для підвищення ефективності управління державними корпоративними правами

Сергій ГУСАКОВ

перший заступник начальника РВ ФДМУ по Одеській області

Продовжуючи ряд статей з управління корпоративними правами держави у зв'язку з набранням чинності Законом України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон про акціонерні товариства), доцільно викласти думки щодо змін, які відбулись у системі корпоративного управління, та здійснити порівняльний аналіз норм, що діяли раніше, і нових.

Закон України «Про господарські товариства» з часом перетворився на стримуючий фактор у розвитку корпоративних відносин в Україні, гальмуючи входження економіки України до світової економічної системи. Корпоративне законодавство, що не відповідає вимогам сучасності, стримує надходження інвестицій, розвиток економіки, а також демократичних відносин у суспільстві. Зазначений закон, як старий інструмент, не давав змоги вирішувати корпоративні конфлікти навіть у суді. У цьому законі були відображені права та обов'язки акціонерів, проте насправді права одних акціонерів постійно порушувалися, а інші акціонери, зокрема рейдерські групи, навпаки, зловживали своїми правами.

Однак слід зауважити, що Закон про акціонерні товариства – не панацея. Сподіватись на те, що з його прийняттям відразу або за короткий час вирішаться всі проблемні питання корпоративного управління чи почне функціонувати фондовий ринок, не варто. На думку фахівців, Закон про акціонерні товариства дає поштовх для пошуку компромісу та мінімальний інструментарій, що потрібуватиме вдосконалення.

Для Фонду державного майна України (ФДМУ) одним з актуальних є питання застосування норм Закону про акціонерні товариства до акціонерних то-

вариств, у яких є державна частка корпоративних прав або у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій належать державі. Саме в зв'язку з цим постають питання застосування Закону про акціонерні товариства, а також кореспондування з ним положень законів та підзаконних актів про приватизацію.

Так, у ч. 2, 3 ст. 1 Закону про акціонерні товариства зазначено:

«2. Діяльність державних акціонерних товариств та державних холдингових компаній, єдиним засновником та акціонером яких є держава в особі уповноважених державних органів, регулюється цим Законом, з урахуванням особливостей, передбачених спеціальними законами.

Особливості правового статусу, створення, діяльності, припинення, виділу акціонерних товариств, що провадять діяльність на ринках фінансових послуг, а також державних акціонерних товариств визначаються законами.

3. Особливості створення акціонерних товариств у процесі приватизації та корпоратизації, їх правового статусу та діяльності у період до виконання плану приватизації (розміщення акцій) визначаються законодавством про приватизацію та корпоратизацію.

Управління акціонерними товариствами, у статутних капіталах яких є корпоративні права держави або території альної громади, здійснюється з урахуванням особливостей, визначених законом».

На теперішній час Закон про акціонерні товариства набрав чинності, проте приватизаційне законодавство не приведено у відповідність до цього закону.

Для того щоб знайти шляхи вирішення проблеми, насамперед слід ґрунтовно вивчити її. Зупинимося на питанні про різновиди акціонерних товариств та необхідність приведення їх статутних

документів у відповідність до вимог чинного законодавства. Проаналізуємо зміст ст. 5. Типи акціонерних товариств:

«1. Акціонерні товариства за типом поділяються на публічні акціонерні товариства та приватні акціонерні товариства.

Кількісний склад акціонерів приватного акціонерного товариства не може перевищувати 100 акціонерів.

2. Публічне акціонерне товариство може здійснювати публічне та приватне розміщення акцій.

Приватне акціонерне товариство може здійснювати тільки приватне розміщення акцій. У разі прийняття загальними зборами приватного акціонерного товариства рішення про здійснення публічного розміщення акцій до статуту товариства вносяться відповідні зміни, у тому числі про зміну типу товариства – з приватного на публічне.

Зміна типу товариства з приватного на публічне або з публічного на приватне не є його перетворенням».

Оскільки в управлінні ФДМУ та його регіональних відділень перебувають акції акціонерних товариств обох типів, розглянемо особливості кожного з них.

Поділ акціонерних товариств на приватні та публічні є новацією в українському законодавстві. Законодавець відмовився від попереднього поділу акціонерних товариств на відкриті та закриті. У Законі про акціонерні товариства їх назви наводяться відповідно до європейської практики. Загалом вони є аналогами відкритих та закритих акціонерних товариств, проте не повною мірою. Публічне товариство має право здійснювати як публічне, так і приватне розміщення акцій, приватне – виключно приватне розміщення акцій.

Приватні товариства обмежені щодо способу відчуження акцій та кількості акціонерів – не більш як 100. Переважне право придбання акцій приватного товариства його акціонерами не є безумовним, а повинно встановлюватися статутом товариства, тобто за бажанням

акціонерів. Переважне право акціонерів на придбання акцій приватного товариства не поширюється на випадки переходу права власності на цінні папери цього товариства в результаті їх спадкування або правонаступництва, тобто в разі реорганізації (ч. 7 ст. 7). Позитивним є факт використання терміна «перехід права власності» замість «продаж», тому що відчуження та перехід права власності можуть відбуватися не лише внаслідок купівлі/продажу, а й унаслідок інших правочинів, що передбачають перехід права власності, таких як дарування та міна.

Крім того, акціонерні товариства розрізняються за кількістю акціонерів, тому що кількісний склад товариства – важливий елемент, який впливає на права товариства та порядок його роботи – корпоративне управління. Так, для товариства з одним акціонером започатковано спрощену процедуру прийняття рішень (рішення замість загальних зборів). Це положення актуальне та прагматичне для акціонерних товариств, в яких 100 відсотків акцій належить державі. Введені також обмеження щодо можливості бути єдиним акціонером і щодо товариства, учасником якого є один акціонер.

Для товариства з кількістю більш як 10 акціонерів обов'язкове створення наглядової ради.

Для товариства з кількістю менш як 25 акціонерів передбачена можливість заочного голосування.

Для товариства з кількістю більш як 100 акціонерів вводиться голосування на загальних зборах виключно бюлетенями, а до складу наглядової ради повинні входити не менше ніж п'ять осіб.

Для товариства з кількістю більш як 1 000 акціонерів – власників простих акцій скликання загальних зборів потребує обов'язкової публікації повідомлення про це не пізніше ніж за 30 днів та повідомлення біржі, а до складу наглядової ради повинні входити не менше ніж сім осіб.

У товаристві з кількістю більш як 10 000 акціонерів до складу наглядової ради повинні входити не менше ніж дев'ять осіб.

Крім зазначених особливостей, Законом про акціонерні товариства встановлено, що мінімальний розмір статутного капіталу для публічних та приватних товариств не може бути меншим ніж

1 250 мінімальних заробітних плат, встановлених на дату реєстрації акціонерного товариства.

У разі бажання акціонера вийти зі складу приватного товариства або продати частину своїх акцій третій особі він зобов'язаний письмово повідомити про це решту акціонерів товариства та саме товариство із зазначенням ціни та інших умов продажу акцій. Повідомлення акціонерів товариства здійснюється через товариство. Після отримання письмового повідомлення від акціонера, який має намір продати свої акції третій особі, товариство зобов'язане протягом двох робочих днів надіслати копії повідомлення всім іншим акціонерам товариства. Якщо інше не передбачено статутом товариства, повідомлення акціонерів товариства здійснюється за рахунок акціонера, який має намір продати свої акції (ч. 4 ст. 7). Оферта зберігається протягом не більш як двох місяців з моменту оголошення акціонера приватного товариства про продаж своїх акцій або вихід з товариства, тобто протягом двох місяців акціонери мають право викупити такі акції за ціною та на умовах, запропонованих третьою особою.

Також важливим є положення Закону про акціонерні товариства, згідно з яким публічне товариство зобов'язане пройти процедуру лістингу на фондовій біржі (ст. 24). Включення емітента до лістингу фондової біржі та історія угод з його акціями дають змогу якнайточніше визначити ринкову вартість товариства, мінімізувати спекуляції та порушення прав міноритаріїв. Біржі належать до зручних інструментів розкриття інформації про емітента.

До прийняття Закону про акціонерні товариства більшість так званих відкритих акціонерних товариств були закритими не лише тому, що інформацію про їх діяльність та власників важко було отримати, а й тому, що вони не виставляли своїх акцій на біржі та не проходили процедуру лістингу. Законом про акціонерні товариства введені жорсткіші вимоги до публічних товариств щодо розкриття інформації про товариства та доступу акціонерів до цієї інформації.

Раніше інформація про структуру акціонерів закритих товариств була недоступною. Згідно із Законом про акціонерні товариства інформація про власників, що мають більш як 10 відсотків акцій, має бути відкритою. Проте

неможливо перевірити відомості про власників акцій, тому що номінальними власниками акцій можуть бути підставні особи – так звані «фукси». У законодавчих актах європейських країн міститься вимога щодо розкриття інформації про власників/бенефіціарів, тобто тих, хто отримує економічну вигоду від володіння компанією. В українському законодавстві такої норми не існує, тому акціонери мають можливість «ховатися» за номінальними власниками.

Законом про акціонерні товариства встановлені порядок та етапи створення товариства (ч. 5 ст. 9). Товариство, яке створюється, реєструється лише як приватне, яке пройшло всі етапи створення. У належному порядку це товариство може перетворитися на публічне. У разі порушення порядку чи не проходження будь-якого з етапів створення передбачена така санкція, як ліквідація товариства. Таким чином, неможливо відразу зареєструвати публічне товариство. Це певною мірою унеможливує створення компаній, подібних «МММ».

Залишається відкритим питання перетворення існуючих акціонерних товариств, особливо тих, що перебувають в управлінні ФДМУ та його регіональних відділень.

Закон про акціонерні товариства є інструментарієм, який сприяє підвищенню ефективності управління державними корпоративними правами, тому що містить багато новацій. Проте відсутність норм щодо особливостей управління державними корпоративними правами у цьому законі та відповідних норм у приватизаційному законодавстві не дає можливості повною мірою використувати цей закон. Незважаючи на те що в Законі про акціонерні товариства зазначено, що створення, приватизація та управління акціонерними товариствами з державною часткою у статутному капіталі повинні здійснюватися з урахуванням вимог цього закону, на теперішній час законодавство про приватизацію не повною мірою кореспондується з ним. Отже, потрібна велика нормотворча робота у сфері законодавства про приватизацію, а також внесення змін до чинного Закону про акціонерні товариства.

Продаж акцій товариств, що перебувають у процедурах банкрутства

Володимир БРІНЬ

арбітражний керуючий, канд. екон. наук

В Україні останніми роками спостерігається стійка тенденція до збільшення кількості акціонерних товариств, що перебувають у різних процедурах провадження справи про банкрутство.

Водночас у країні продовжують здійснюватися ринкові перетворення, що проявляються у вільному перетіканні капіталів та їх використанні на підприємствах різних галузей, привабливих для інвесторів, які купують акції. До цих підприємств належать не лише прибуткові, а й такі, для яких характерні обмежені обігові кошти, низький рівень попиту на продукцію, незадовільний фінансово-економічний стан, а також щодо яких здійснюється провадження справи про банкрутство. Одні підприємства привертають увагу інвесторів після здійснення санаційних перетворень можливістю відновлення платоспроможності, інші – торговою маркою або майном, що залишиться після повного погашення кредиторської заборгованості та пе-

рейде у власність інвестора після ліквідації збанкрутілого підприємства, тощо.

Вищевикладені питання про кількість підприємств, акції яких можуть бути запропоновані для продажу, і щодо акцій товариств, які перебувають у процедурах банкрутства, будуть урегульовані за умов удосконалення чинного законодавства, врахування світової практики вирішення зазначених питань та застосування законодавства, що відповідає сучасним вимогам.

Прикладом позитивного вирішення проблеми продажу пакета акцій, що належить державі у статутному капіталі підприємства, яке перебуває в ліквідаційній процедурі, є ВАТ «Харківський завод тракторних двигунів» («ХЗТД»). У статутному капіталі цього товариства кількість акцій, що належали державі, становила 72,2 %. Безумовно, держава прагне повернути кошти, які вкладала у статутні капітали підприємств, щодо яких здійснюється провадження справи про банкрутство. Про це свідчить той факт, що в окремому додатку до Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» було наведено перелік акціонерних товариств, державна частка майна у статутному капіталі яких підлягала продажу, в тому числі й тих, які тривалий час перебували в процедурах банкрутства. У такий спосіб вищий законодавчий орган держави своїм рішенням підтвердив можливість продажу акцій підприємств, що перебувають у банкрутстві.

На виконання цього законодавчого акта наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) від 04.04.07 № 540 був затверджений Помісячний пооб'єктний план графік виставлення на продаж у квітні – грудні 2007 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній, до якого увійшло й ВАТ «ХЗТД». З метою реалізації цього плану графіка та з

врахуванням звернення арбітражного керуючого ВАТ «ХЗТД», а також згідно з Методикою оцінки майна, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891, та Порядком визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах, затвердженим наказом ФДМУ від 23.01.04 № 105, було складено акт оцінки пакета акцій зазначеного товариства, в якому акції оцінювалися за номінальною вартістю.

Відповідно до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств, затвердженого наказом ФДМУ від 23.12.04 № 1634/10233, було проведено засідання конкурсної комісії та торги з голосу з продажу пакета акцій ВАТ «ХЗТД», результати яких відображені в договорі купівлі-продажу. Після повної сплати суми, визначеної сторонами в договорі, було підписано акт приймання-передавання зазначеного пакета акцій. На виконання судового рішення Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку (ДКЦПФР) поновила обіг акцій на термін здійснення зарахування пакета акцій новому власнику, а зберігач і депозитарій виконали відповідні дії. Незалежний реєстратор вніс зміни до реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ «ХЗТД». Пакет акцій після двох невдалих спроб продажу у процедурі санації за ціною, що втричі, а потім удвічі перевищувала його номінальну вартість, вдалося продати за номінальною вартістю тоді, коли товариство перебувало в ліквідаційній процедурі.

Таким чином, було знайдено практичний шлях вирішення викладеного питання і задоволено інтереси учасників фондового ринку.

Однак слід зазначити, що процес продажу пакета акцій товариства вия-

вився тривалим, особливо заключна фаза – внесення змін до реєстру акціонерів ВАТ «ХЗТД». Основною перешкодою були недосконалі приписи Порядку скасування реєстрації випусків акцій та анулювання свідоцтв про реєстрацію випуску акцій (далі – Порядок), затвердженого рішенням ДКЦПФР від 30.12.89 № 222 (у редакції рішення від 14.07.05 № 398), які не повною мірою відповідають світовому досвіду. Як засвідчує світова практика, на початку 70-х років минулого століття цінні папери підприємств банкрутів не котирувалися. У 80-ті роки такі котирування стали звичайними. Інвестиційні компанії почали активно управляти портфелями «проблемних» цінних паперів товариств. У цьому зв'язку виникла потреба захисту інтересів держави, зокрема, щодо продажу пакетів акцій збанкрутілих підприємств, де вона має представництво, шляхом законодавчого закріплення механізмів викупу інвесторами пакетів акцій, що належать державі, вжиття заходів щодо захисту інтересів держави під час провадження справ про банкрутство господарських товариств.

У Порядку не висвітлюється процес ліквідації акціонерного товариства, щодо якого порушено справу про банкрутство або яке визнано банкрутом та перебуває в судовій процедурі ліквідації. У п. 4 Загальних положень Порядку доцільно навести посилання на Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та порядок продажу пакетів акцій товариств, що перебувають у провадженні справи про банкрутство.

Отже, з метою введення в обіг цінних паперів акціонерних товариств, що перебувають у процедурах банкрутства, потрібно здійснити таке.

По-перше, продовжити практику включення до законодавчого акта вищого рівня переліку майна акціонерних товариств, що перебувають у процедурах банкрутства та мають у статутному капіталі частку майна, яка належить державі, з метою його реалізації. При цьому повинна бути охоплена не лише санаційна, а й інші процедури банкрутства.

По-друге, надати право ДКЦПФР або господарському суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство товариства, відповідно своїм розпорядженням або ухвалою за клопотанням арбітражного керуючого відновити обіг акцій товариства на момент здійснення операції з продажу пакета акцій, що належить державі. Після завершення зазначеної операції та внесення відповідних змін до реєстру акціонерів обіг акцій зупиняється. Таку норму потрібно закріпити в підрозділах «Зупинення обігу акцій» та «Відновлення обігу акцій» розділу 2 «Скасування реєстрації випуску акцій та анулювання свідоцтв про реєстрацію випусків акцій у зв'язку з припиненням діяльності акціонерного товариства шляхом його ліквідації» Порядку.

По-третє, потребують удосконалення підзаконні акти, що регулюють умови здійснення конкурсу з продажу пакета акцій товариства, що належить державі, за умови перебування товариства у процесі банкрутства. У такому разі доцільно окремо пропишати зобов'язання товариства, що перебуває у процесі банкрутства, та інвестора. Для першого зобов'язаннями в економічній діяльності є погашення кредиторської заборгованості в порядку, встановленому ст. 31 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», і вжиття заходів щодо укладення мирової угоди. Слід зауважити, що саме за фактом укладення мирової угоди, як відомо, справу про банкрутство може бути завершено. Якщо товариство продовжує перебувати в ліквідаційній процедурі, повинно йти про продаж майна банкрута, формування ліквідаційної маси та погашення заборгованості спочатку конкурсним, а потім іншим кредиторами.

Для покупця пакета акцій основними є зобов'язання в інноваційно-інвестиційній діяльності, тобто вкладення коштів у частку основних фондів, придбаних у підприємства-банкрута з метою модернізації, оновлення застарілих мереж тепло-, газо-, електро- та водопостачання, іншої виробничої інфраструктури. До зобов'язань

у соціальній діяльності належать збереження робочих місць, недопущення звільнення працівників підприємства-інвестора та утворення заборгованості із заробітної плати. До соціального пакета входять також зобов'язання з охорони праці, дотримання вимог природоохоронного законодавства та ін.

По-четверте, в умовах конкурсу повинні зазначатися статус товариства, щодо якого здійснюється провадження справи про банкрутство, вимога виконати низку заходів щодо укладення мирової угоди, а також фінансові показники підприємства, зокрема розмір кредиторської заборгованості, інші показники балансу підприємства.

По-п'яте, відповідно до зазначених шляхів удосконалення процедури продажу пакетів акцій, що належать державі, товариств, щодо яких здійснюється провадження справи про банкрутство, потрібно скорегувати документи, які входять до блоку матеріалів з контролю за виконанням договорів купівлі продажу пакетів акцій. Особливо це стосується випадку, коли мирову угоду не укладено і товариство продовжує перебувати в ліквідаційній процедурі. При цьому в акті, що складається за результатами перевірки, повинен відображатися стан виконання вимог як підприємства, що придбало акції товариства-банкрута (інвестора), так і власне товариства.

Насамкінець зауважимо, що в умовах дії мораторію на примусову реалізацію майна, введеного Законом України від 29.11.01 № 2864-III, придбання інвестором повного пакета акцій товариства, що належить державі, є одним з небагатьох, а в окремих випадках – єдиним легітимним шляхом подальшого продажу майна та завершення ліквідаційної процедури товариства, у статутному капіталі якого була державна частка, що перевищувала 25 відсотків його загального розміру. Практичний досвід обігу цінних паперів потребує узагальнення з урахуванням вищевикладених рекомендацій.

УДК 339.187.62

Тетяна СТЕПУРА

перший заступник начальника РВ ФДМУ
по Житомирській області

Одним із найефективніших методів управління державною власністю є передавання державного майна в оренду.

Оренда державного майна дає змогу максимально зберегти державне майно від нищення та розкрадання, сприяє розвитку малого і середнього бізнесу, створенню нових робочих місць, а відтак зниженню рівня безробіття і головне є надійним джерелом наповнення Державного бюджету України коштами від сплати за користування цим майном.

Відповідно до Господарського кодексу України основними орендодавцями цілісних майнових комплексів (ЦМК) державних підприємств, їх структурних підрозділів та нерухомого майна, що належать до державної власності (крім військового майна і майна НАН України), є державні органи приватизації (Фонд державного майна України (ФДМУ) та його регіональні відділення).

У Регіональному відділенні ФДМУ по Житомирській області (далі – регіональне відділення) ефективно виконання функцій орендодавця державного майна забезпечує спеціально створений структурний підрозділ – відділ оренди.

Зараз на обліку в регіональному відділенні перебуває 509 договорів оренди, укладених регіональним відділенням, з них три – договори оренди ЦМК державних

Оренда державного майна на Житомирщині

6

Леонід ГЛАЗЮК

головний спеціаліст відділу оренди
РВ ФДМУ по Житомирській області

підприємств, один – ЦМК структурного підрозділу державного підприємства та 505 – нерухомого та іншого індивідуально визначеного майна.

Протягом останніх чотирьох років спостерігається тенденція зростання обсягів надходжень до Державного бюджету України від оренди державного майна в Житомирській області. Так, у 2004 році сума надходжень становила 966 985 грн., а в 2008 році – 4 110 000 грн., тобто збільшилася в 4,3 раза.

Потрібно зазначити, що щорічне збільшення обсягів надходжень орендної плати забезпечили такі об'єктивні чинники:

перегляд орендних ставок відповідно до ст. 118 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» від 19 грудня 2006 р. № 489-V та Змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2006 р. № 1846;

систематичний перегляд вартості об'єктів оренди, розміру орендної плати відповідно до звітів про оцінку майна та внесення змін до чинних договорів оренди; посилення роботи щодо ліквідації заборгованості з орендної плати;

виявлення договорів оренди державного майна, укладених з порушенням чинного законодавства, приведення їх у відповідність до законодавства та спрямування надходжень від оренди до Державного бюджету України.

Незважаючи на постійне вдосконалення правового аспекту врегулювання орендних відносин, практика роботи регіонального відділення засвідчує, що не всі проблемні питання оренди достатньо врегульовані на законодавчому рівні.

Процедура передавання державного майна в оренду складна і довготривала, оскільки передбачає погодження передавання в оренду з органами управління цим майном, які часто затримують надання відомостей або взагалі їх не надають. Доволі часто міністерства та відомства не надають інформацію, необхідну для оголошення конкурсу, зокрема щодо кандидатури до складу конкурсної комісії, висновків про те, що об'єкт оренди не підпадає під критерії заборони до приватизації відповідно до ст. 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» від 4 березня 1992

р. № 2163^{XII}, або надають погодження на оренду з пропозиціями, які не відповідають вимогам чинного законодавства, наприклад, щодо довільного збільшення стартового розміру орендної плати, укладення договору оренди з конкретною фізичною або юридичною особою.

У результаті аналізу поданих у 2008 році до органів, уповноважених управляти майном державних підприємств та організацій, звернень щодо отримання дозволу на передання в оренду державного майна та отриманих відповідей на них виявлено, що на 56 % із загальної кількості звернень відповіді надані з порушеннями терміну, а на 21 % – взагалі не надані.

Така позиція органів управління призводить до тривалого листування, за час якого втрачають чинність документи, надані ініціаторами оренди, та звіти про оцінку майна, а потенційні орендарі збайдужують до об'єкта оренди.

Внесення змін до Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна (затвержені наказом ФДМУ від 15 грудня 2008 р. № 1485 та зареєстровані в Мін'юсті 27 лютого 2009 р. за № 185/16201) надало можливість регіональному відділенню проводити конкурс без отримання у визначений термін висновків органу, уповноваженого управляти майном, щодо умов конкурсу та кандидатур до складу конкурсної комісії, проте не вирішило всіх проблемних питань.

На особливу увагу заслуговує питання передання в оренду державного майна на конкурсних засадах.

Відповідно до ст. 118 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік», ст. 76 Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 23 грудня 2007 р. № 107^{VI} та ст. 73 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» від 26 грудня 2008 р. № 835^{VI} передання в оренду майна державної форми власності здійснюється виключно на конкурсних засадах, крім державного та комунального майна, що передається

в оренду бюджетним установам, музеям; підприємствам і громадським організаціям сфери культури і мистецтв; громадським організаціям ветеранів, інвалідів; центрам професійної, соціальної реабілітації інвалідів та центрам ранньої соціальної реабілітації дітей інвалідів; Пенсійному фонду України та його органам; державним видавництвам та підприємствам книгорозповсюдження; релігійним організаціям та ін. За період з 01.01.07 до 31.12.08 регіональне відділення провело 110 конкурсів на право оренди державного нерухомого майна. У 103 випадках до конкурсних комісій надходила заява лише від одного потенційного орендаря, відповідно суттєвого збільшення розміру орендної плати порівняно зі стартовим не відбувалось. Як правило, учасники пропонували орендну плату, зазначену в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу або збільшену на декілька гривень. Проте практика показує, що інтерес фізичних та юридичних осіб до участі в конкурсах на право оренди державного майна зростає. Потрібно зазначити, що найбільшим попитом користуються приміщення невеликої площі, придатні для розміщення автоматів видачі гарячих напоїв, ксероксів, банкоматів та ін. Так, регіональним відділенням було проведено 3 конкурси на право оренди майна для розміщення автоматів видачі гарячих напоїв і в усіх випадках участь у конкурсах брали декілька претендентів, а розмір орендної плати під час їх проведення істотно збільшувався. Наприклад, під час проведення конкурсу на право оренди частини нежитлового приміщення в одній з адміністративних будівель у центральній частині обласного центру розмір орендної плати збільшився в 25 разів порівняно зі стартовим.

Основним критерієм визначення переможця при проведенні конкурсу на право оренди державного майна є найбільший запропонований учасниками конкурсу розмір орендної плати за обов'язкового забезпечення виконання інших умов конкурсу. Пропозиції від орендарів надавалися до цього часу в запечатаних конвертах та розпечатувалися на засіданні

конкурсної комісії в присутності конкурсантів, а відтак можливості збільшувати запропонований розмір орендної плати у конкурсантів не було. Згідно зі Змінами до Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна, затвердженими наказом ФДМУ від 15 грудня 2008 р. № 1495, конкурс проводиться з використанням відкритості пропонування розміру орендної плати за принципом аукціону, що має на меті посилити конкуренцію між учасниками конкурсу і, як наслідок, підвищити ефективність оренди державного майна.

Проведення конкурсів на право оренди державного майна є перспективним напрямом роботи державних органів приватизації, проте механізм їх проведення потребує вдосконалення.

Також важливою є робота регіонального відділення щодо продовження чинних договорів оренди на новий термін. Переважна більшість договорів оренди державного майна є короткотерміновими – до одного року. До набрання чинності Законом України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» договори оренди продовжувалися відповідно до ст. 17 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» від 10 квітня 1992 р. № 2269^{XII}, в якій зазначено, що у разі відсутності заяви однієї із сторін про припинення або зміну умов договору оренди протягом одного місяця після закінчення терміну дії договору він вважається продовженим на той самий термін і на тих самих умовах, які були передбачені договором. Отже, ризики орендарів, пов'язані з непродовженням договорів на наступний термін, були мінімальними. Зараз ситуація ускладнилася.

Розглянемо такий приклад. Регіональне відділення згідно з дозволом органу управління укладає договір оренди з суб'єктом підприємницької діяльності терміном до одного року. При цьому підготовча робота займає щонайменше 3 місяці. Після укладення договору орендарю необхідно пристосувати приміщення для організації своєї діяльності, а саме:

зробити косметичний ремонт; придбати і завезти меблі, обладнання; отримати дозволи на роботу від органів місцевого самоврядування, охорони праці, пожежного нагляду тощо. Час спливає, і вже необхідно розпочинати роботу з проведення конкурсу на продовження договору оренди, яка триватиме декілька місяців. Проведення конкурсу знов потребує здійснення незалежної оцінки об'єкта оренди, утворення конкурсної комісії, публікації у пресі. На все це потрібні не лише багато часу, а й значні матеріальні витрати як орендаря, так і орендодавця та балансоутримувача. Знов постає проблема співпраці з відповідними міністерствами і відомствами.

Якщо орендодавець отримав згоду на продовження договору оренди або відповідь не надійшла у визначений термін, питання пролонгації договору вважається узгодженим. Проблеми виникають у разі, якщо органи управління майном вимагають додаткові відомості, наприклад, щодо згоди балансоутримувача державного майна, довільного збільшення розміру орендної плати, або безпідставно відмовляють у продовженні терміну оренди. За час листування орендодавця та органу управління терміни спливають. У такому випадку доцільно було б покласти обов'язок щодо узгодження продовження терміну договорів оренди з органами, уповноваженими управляти майном, на балансоутримувачів.

У ст. 17 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» визначено, що після закінчення терміну договору оренди орендар, який належним чином виконував свої обов'язки за договором, має переважне право за інших рівних умов на укладення договору оренди на новий термін, крім випадків, якщо орендоване майно необхідне для потреб його власника, про що власник повинен повідомити орендаря не пізніше ніж за 3 місяці до закінчення терміну договору оренди. Зміни від 19.02.09, внесені до абзацу 2 зазначеного закону, не додали ясності в питанні продовження орендних відносин. Не можна виконати вимоги абзаців 1 та 2 ст. 17 Закону України «Про оренду державного та комунального

майна» та одночасно не порушити ст. 73 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік».

З метою оперативного вирішення проблем, які виникають у зв'язку зі змінами у законодавстві з питань оренди державного майна, проведення роз'яснювальної роботи щодо продовження терміну договорів оренди на конкурсній основі, регіональне відділення проводить круглі столи з балансоутримувачами державного майна. До цього такі зустрічі проводилися з представниками підприємств залізничного транспорту, зв'язку, закладів освіти, де зосереджено найбільше об'єктів оренди.

Практика спілкування з балансоутримувачами та орендарями державного майна свідчить, що питання продовження терміну договорів оренди на конкурсних засадах потребує якнайшвидшого законодавчого врегулювання.

Ще однією проблемою, яка потребує термінового вирішення, є передання у строкове платне користування майна органів державної влади, правоохоронних та митних органів. Зараз на балансах вищезазначених установ перебуває значна кількість нерухомості, що не задіяна у забезпеченні виконання державою своїх функцій. До такої нерухомості належать приміщення їдальень (буфетів), підвальні приміщення з окремим входом, гаражі тощо. В оперативному управлінні органів статистики, Державного казначейства України, податкових, митних, судових та інших установ перебувають приміщення, які тимчасово не використовуються балансоутримувачами, проте потребують витрат на утримання. Крім того, з метою забезпечення потреб відвідувачів та працівників деяких установ виникає необхідність у розміщенні в адміністративних будівлях відділень банків, банкоматів, ксероксів, об'єктів громадського харчування, газетних та книжкових кіосків, таксофонів. Неможливість укладення договорів оренди зазначеного майна спричиняє збільшення кількості випадків незаконної оренди і відповідно зменшення надходжень коштів до Державного бюджету України.

Великі втрати від припинення оренди несуть такі державні органи, як Головне управління Державного казначейства у Житомирській області, яке згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 жовтня 2003 р. № 599-р «Про використання викупленого майна Акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна» прийняло на свій баланс майно колишнього банку «Україна», та органи статистики, у кошторисах витрат яких кошти від оренди становлять значну частку фінансування.

Відповідно до Змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2006 р. № 1846, запроваджені нові орендні ставки, що сприяють визначенню оптимального розміру орендної плати. Це дало змогу суттєво збільшити надходження від оренди до Державного бюджету України, проте викликало низку питань щодо застосування орендних ставок. Так, розмір орендної плати фінансових установ, брокерських, дилерських, маклерських, ріелторських контор суттєво відрізняється від розміру орендної плати офісних приміщень. З огляду на те що зараз передання майна в оренду здійснюється за конкурсом, а умовами конкурсу, як правило, передбачається визначення напряду використання майна та стартового розміру орендної плати, постає питання, що робити, коли потенційний орендар декларує використання майна під офіс, а потім (у процесі оренди) починає надавати брокерські або ріелторські послуги. Оскільки розмір орендної плати є вирішальною умовою конкурсу, було б доцільно врегулювати можливість та порядок внесення відповідних змін до договорів оренди.

Підбиваючи підсумки, зазначимо, що лише висока якість системи організації орендних відносин та законодавче врегулювання окреслених проблем нададуть змогу підвищити ефективність управління державним майном та забезпечити очікуване надходження коштів до Державного бюджету України.

УДК 338.24.01

Відповідальність у корпоративному управлінні

Тарас АНТОШКО

аспірант кафедри економіки і підприємництва НТУУ «КПІ»

В умовах глобалізації, розвитку економічної інтеграції та підвищення динамізму конкуренції, що зумовлює вихід українського бізнесу на світовий ринок, постала потреба в удосконаленні корпоративного управління компаніями. Насамперед це стосується підходів, пов'язаних з проблемами якості взаємовідносин заінтересованих груп, суспільства та навколишнього середовища, механізмів управління капіталізацією та нефінансовими ризиками. Зараз спостерігається світова тенденція до гуманітарної спрямованості економічного розвитку, тобто відбувається соціалізація бізнесу, який дедалі більшою мірою перетворюється на ключовий елемент соціально-економічної політики держави. Загальновизнаною метою як усієї світової спільноти, так і окремих країн, регіонів, міст, підприємств та корпорацій, став рух до «стійкого розвитку», під яким розуміється збереження навколишнього середовища, економія природних ресурсів у поєднанні з соціальним та економічним благополуччям в інтересах теперішнього і майбутніх поколінь. На

* Стейкхолдери – група суб'єктів впливу всередині або за межами компанії, інтереси яких вона повинна враховувати під час здійснення діяльності.

© Т. Р. Антошко, 2009

Стаття надійшла до редакції 07.04.09

рівні компаній поняття стійкого розвитку фактично збігається з концепцією корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) (1). Як засвідчує світовий досвід, сформульовані завдання можна вирішити шляхом реалізації концепції КСВ, що базується на міжнародних стандартах з урахуванням економічних особливостей України.

Фахівці, що займаються дослідженнями та вдосконаленням КСВ, розглядають корпоративне управління крізь призму впливу на стійкість компанії в широкому розумінні – у всьому навколишньому бізнес-середовищі. Корпоративна стійкість ґрунтується не лише на поступальному і ефективному виробничому процесі, що дає прибуток і забезпечує розширене відтворення. З метою підвищення корпоративної стійкості потрібно об'єднати в одну систему економічну, соціальну і екологічну сфери діяльності компанії, що відповідатиме світовим стандартам. Застосування концепції стійкого розвитку КСВ забезпечить компанії підвищення іміджу, ділової репутації, інвестиційної привабливості, рівня капіталізації; розвиток прозорості для громадськості; зміцнення згуртованості персоналу, створення умов для максимально гармонійної та ефективної співпраці менеджерів різних рівнів з підлеглими; соціальний внесок у стійкий розвиток регіону місцезнаходження компанії і країни в цілому (2).

Останніми роками корпоративне управління є невід'ємною складовою управління компанією як відкритою системою. Умови зовнішнього середовища передбачають необхідність знаходження адекватних управлінських рішень радою директорів, менеджментом компанії. До найважливіших завдань керівництва належить урахування інтересів усіх сторін, а саме (4):

стейкхолдерів*, особливо в соціально-економічній, екологічній і науково-технічній сферах;

місцевої влади щодо розвитку соціальної інфраструктури;

місцевої громади щодо впливу на навколишнє середовище;

працівників щодо дотримання сучасних стандартів з умов та оплати праці, мотивації;

акціонерів щодо доступу до відкритої інформації;

конкурентів щодо доступу до інсайдерської інформації.

Інтереси сторін змінюються разом зі змінами, що відбуваються в середовищі, в якому компанія здійснює свою діяльність.

Також під час реалізації концепції потрібно враховувати нефінансові ризики, зумовлені поведінкою стейкхолдерів: політичні, соціальні, екологічні та корпоративного управління. Нефінансові ризики впливають на прибуток та вартість акцій, репутацію компанії, її людський капітал як основний нематеріальний актив, а також на загальну соціально-економічну ситуацію регіону місцезнаходження компанії. Часто нефінансові ризики пов'язані з тим, що реалізації запланованих заходів протидіють стейкхолдери. Основою нефінансових ризиків будь-якої компанії є невизначеність, зумовлена свободою вибору поведінки незалежними стейкхолдерами. Для управління цим джерелом невизначеності в сучасному корпоративному управлінні потрібні нові способи та інструменти, відмінні від способів та інструментів управління фінансовими і технічними ризиками. Основними інструментами свідомого впливу є діалогові форми взаємодії з усіма заінтересованими сторонами, які можуть впливати на діяльність компанії. Можливість впливу на вибір стейкхолдерами варіанта поведінки з'являється в результаті ефективного впровадження системи КСВ. Ця система повинна забезпечити можливість системного аналізу, оцінювання ситуації, в якій перебувають компанії, і пошуку взаємовигідних рішень для учасників системи КСВ. Інструментарій управління нефінансовими ризиками може складатися з таких елементів (3):

визначення і ранжиру стейкхолдерів (вибору критеріїв відповідно до ситуації); складання «карти» стейкхолдерів

(векторної діаграми напряму та ступеня впливу);

виявлення і моніторингу ризикових ситуацій;

сценарного аналізу поведінки і взаємодії компанії зі стейкхолдерами;

розроблення проектів компанії, спрямованих на конструктивну або нейтралізуючу взаємодію зі стейкхолдерами;

упровадження обов'язкової щорічної відкритої нефінансової звітності, яка повинна висвітлювати проблеми і успіхи взаємодії компанії з усіма заінтересованими сторонами;

використання сучасних міжнародних стандартів під час складання звітності.

Сучасні міжнародні стандарти КСВ з нефінансової звітності передбачають принципи і процеси ефективної взаємодії компанії зі стейкхолдерами (1). Так, один з найпоширеніших у світі та Україні стандарт AA1000S являє собою модель послідовної і системної взаємодії сучасної соціально відповідальної компанії зі стейкхолдерами.

У міжнародному стандарті «Глобальна ініціатива зі звітності у сфері стійкого розвитку, GRI» міститься система показників за всіма напрямками стійкого розвитку відповідно до концепції «триєдиного підсумку» (Triple Bottom Line). Третє покоління цього стандарту зі звітності G3 (уведено в дію наприкінці 2006 року) включає 121 елемент стандартної звітності, в тому числі 9 економічних, 30 екологічних і 40 соціальних показників, що дають змогу насамперед стейкхолдерам, а також широкій громадськості оцінювати рівень соціальної відповідальності будь-якої компанії (акціонерного товариства). У результаті активної діяльності з запровадження стандартів у 2007 році міжнародною звітністю у сфері КСВ і стійкого розвитку було охоплено понад 3 900 провідних компаній світу, в тому числі й українських. У Росії цей процес активно підтримує Російська спілка промисловців та підприємців (РСПП), що розробила Соціальну хартію російського бізнесу, а також Національний Реєстр корпоративних нефінансових звітів РСПП. Крім того, РСПП є основним провідником ідей Глобального договору ООН, де містяться десять принципів відповідального ведення бізнесу, що збігаються з основоположними елементами концепції КСВ і принципами

міжнародних стандартів GRI і AA1000S. В Україні як державі, що розвивається, мають бути створені та впроваджені національні стандарти, які повинні не лише збігатися з основоположними елементами концепції КСВ і принципами міжнародних стандартів GRI і AA1000S, а й урахувати унікальні умови та особливості розвитку вітчизняних корпорацій і підприємств України в сучасних ринкових умовах.

В Україні соціальну відповідальність багато компаній вважають важливою галуззю ефективної корпоративної діяльності. Проте, як правило, КСВ трактують вузько й несистемно: як добродійність, спонсорство (філантропію), допомогу соціально незахищеним групам населення в регіонах присутності, разові акції підтримки в галузях культури, спорту і освіти. Отже, КСВ більшість вітчизняних компаній сприймає як складову успішного піару.

У Росії КСВ як новітній інструмент управління капіталізацією і нефінансовими ризиками в системі корпоративного управління застосовують близько сімдесяти провідних нафтогазових, енергетичних, металургійних, хімічних, целюлозно-паперових і харчових компаній, серед яких «Норильський нікель», РАО «ЄС Росії», «Лукойл», Північно-західна лісопромислова компанія, «РУСАЛ», «Северсталь», ММК, «Татнафта», «Ілім Папп Ентерпрайз», «Полюс Золото» та ін. (1).

В Україні провідниками світових стандартів КСВ є Міжнародні та транснаціональні компанії. У серпні 2007 року налічувалося 75 вітчизняних учасників Глобального договору ООН. У 2008 році принципів КСВ дотримувалися компанії багатьох галузей діяльності починаючи від виробництва і закінчуючи наданням консультаційних послуг, найбільші з них – концерн «Стірол» (виробництво хімічної продукції), корпорація «Укрпідшипник», Харцизький трубний завод (трубна галузь промисловості), компанія «Систем Кепітал Менеджмент» (металургія та енергетика), ЗАТ «Крафт Фудз Україна», концерн «Галнафтогаз» (4).

Розглянемо діяльність компанії «Систем Кепітал Менеджмент», що застосовує системний підхід до впровадження принципів і стандартів КСВ. Система КСВ у компанії вважається не допоміжним елементом, а ключовою

складовою бізнес-стратегії. Як професійний інвестор компанія розглядає інвестиції в розвиток свого бізнесу в довгостроковій перспективі створення вартості, отже, не орієнтується на швидке одержання доходу. Відповідальне ведення бізнесу сприяє підвищенню його вартості (капіталізації) та ефективності, а також допомагає зробити значний внесок у розвиток суспільства загалом. На думку директора компанії з міжнародних зв'язків і відносин з інвесторами, принципи КСВ нерозривно пов'язані з бізнес-цілями будь-якої компанії, що розраховує на стабільне та довгострокове функціонування (6). Для цього необхідно ефективно управляти ризиками (як фінансовими, так і нефінансовими), контролювати витрати, залучати та утримувати фахівців, навчати й мотивувати співробітників, взаємодіяти з цільовими аудиторіями та широкою громадськістю (стейкхолдерами). Таким чином, запровадження бізнес-стратегії компанії потребує планомірної та безперервної реалізації принципів КСВ. Крім того, компанія постійно працює над зниженням енергоспоживання, викидів, поліпшенням екологічних показників.

Наведений приклад наочно засвідчує, що соціальна відповідальність українських компаній визначається законодавчо передбаченими і добро-вільними діями, що постійно вдосконалюються. З огляду на вищевикладене доцільно запропонувати нове, системніше визначення КСВ, що вирізняє конкретний і прикладний (капіталоутворюючий) характер цього виду діяльності компанії. Отже, корпоративна соціальна відповідальність – це система послідовних соціально-економічних та екологічних заходів компанії, що реалізуються на основі постійної взаємодії із заінтересованими сторонами (стейкхолдерами) і спрямовані на зниження нефінансових ризиків, підвищення іміджу, ділової репутації компанії, капіталізації і конкурентоспроможності, що забезпечує прибутковість і стійкий розвиток компанії.

Корпоративне управління – це система і процес взаємовідносин, а також сукупність принципів, правил і процедур взаємодії власників (акціонерів) компанії, ради директорів, менеджменту та інших заінтересованих сторін усередині та зовнішньому середовищі компанії (8). Ієрархію інструментарію КСВ у

корпоративному управлінні можна подати в такому вигляді (8):

місія і цінності компанії;
кодекс корпоративної етики;
стратегія компанії, зокрема цілі стійкого розвитку (економічні, соціальні, екологічні);

концепція управління нефінансовими ризиками і взаємодії зі стейкхолдерами;

заходи щодо КСВ і стійкого розвитку; нефінансова (за стійким розвитком) звітність;

комунікації (рекламні заходи, інтернет, міжсекторне партнерство).

Як засвідчує міжнародний досвід, повноваження і функції сторін корпоративного управління з інтеграції принципів і технологій КСВ, як правило, розподіляються так:

власники (акціонери) ухвалюють принципові рішення про розвиток соціально відповідального бізнесу з урахуванням його переваг та недоліків (переважно затратних). За потреби беруть участь у заходах щодо PR, підтримуючи і закріплюючи соціально відповідальний імідж компанії;

рада директорів затверджує стратегію компанії, що включає цілі, пріоритети, показники і найзначніші заходи у сфері КСВ; контролює діяльність менеджменту у цій сфері, а також затверджує формат і стандарти соціальної (зі стійкого розвитку) звітності. Як правило, у великих компаніях створюють комітет ради директорів з КСВ або комітет з питань стійкого розвитку на чолі з одним із директорів компанії. Голова ради директорів регулярно бере участь у престижних національних і міжнародних заходах щодо КСВ і стійкого розвитку;

менеджмент (часто спільно з правлінням) реалізує стратегію і тактику КСВ, забезпечує досягнення і реалізацію поставлених соціально-економічних і етичних цілей КСВ (стійкого розвитку), впроваджує технології КСВ в управлінні нефінансовими ризиками, розробляє і готує соціальну (зі стійкого розвитку) звітність, організовує комунікації з PR у цій сфері.

Важливу роль у визначенні об'єктивних рівнів корпоративного управління відіграють різні рейтинги, в які провідні рейтингові компанії інкорпоровали елементи та показники КСВ і нефінансової звітності (7). Так,

рейтингова компанія «Standard&Poors» у двох основних чинниках аналізу корпоративного управління – права акціонерів і відносини з фінансово заінтересованими особами; прозорість, розкриття інформації і аудит – використовує всі основні елементи і показники сучасної системи КСВ.

Як правило, в компаніях, що посідають перші місця в рейтингах, рівень корпоративного управління прямо пропорційно залежить від капіталізації. У свою чергу, КСВ відповідно до очікувань ринку підвищує матеріальну вартість бренду. Зауважимо, що держава підтримує компанії, які не лише вчасно сплачують податки, а й висувають довгострокові цілі (10 – 20 років), створюють нові робочі місця. Відкрита інформація про діяльність компанії сприяє формуванню образу привабливого працедавця. Іншими словами, соціально відповідальна компанія може розраховувати на залучення високо-кваліфікованих спеціалістів, що є найважливішим чинником підвищення продуктивності праці.

Соціальна звітність становить вагомий потенціал щодо ризик-менеджменту, оскільки розкриття інформації сприяє зниженню довгострокових ризиків, зокрема, знижує вартість позикового капіталу, підвищує довіру до компанії, позиціонує її як «компетентного контрагента», тобто переконливо свідчить про ефективну діяльність компанії.

Регулярна соціальна звітність дає очевидні фінансові вигоди, що підтверджують як безпосередньо компанії, так і інвестори. Самоаналіз і самоконтроль компаній дають змогу виявити слабкі місця і скоригувати

діяльність з урахуванням отриманої інформації.

Таким чином, впровадження та вдосконалення стандартів КСВ сприятимуть поліпшенню якості корпоративного управління, що позитивно вплине на імідж і ділову репутацію компанії, підвищить їх інвестиційну привабливість і, як наслідок, рівень капіталізації.

З вищевикладеного випливає, що нефінансові ризики (політичні, соціальні, екологічні, законодавчі та ін.) в Україні значно вищі, ніж у розвинених країнах світу. У зв'язку з цим управління нефінансовими ризиками в Україні відіграє значну роль через нерозвиненість вітчизняного ринку, недосконале законодавче і практичне забезпечення прав власності та добросовісної конкуренції. З кожним роком збільшується кількість інвесторів, готових платити високу ціну за акції компанії, що мають високий рівень корпоративного управління і дотримуються соціально відповідальної корпоративної політики. Отже, з метою забезпечення корпоративної стійкості та підвищення ефективності капіталізації всі сторони корпоративного управління повинні приділяти більше уваги впровадженню принципів та інструментарію КСВ у практику корпоративного управління. Для цього доцільно вводити до рад директорів виконавчих і незалежних директорів із зазначених напрямів, створювати комітети з КСВ (управління нефінансовими ризиками, корпоративної стійкості), а також широко впроваджувати публічну нефінансову (зі стійкого розвитку) звітність.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баюра Д. Гвардия социально ответственных компаний. Ответственное будущее // Гвардия. – 2008. – № 1. – С. 13.
2. Дмитриева Е. Нормы КСО // Деньги. – 2007. – № 10(616). – С. 32.
3. Глобальный сайт ООН (Электрон. ресурс). – http://www.un.org.ua/les/gc_members.pdf.
4. Управление нефинансовыми рисками: Интернет-проект агентства корпоративного развития «Да-Стратегия» (Электрон. ресурс). – <http://nfriski.ru/content/blogcategory/1/30/>.
5. New report from CRC. «CSR» – www.CorporateRegister.com.
6. Российский союз промышленников и предпринимателей (Электрон. ресурс). – http://dsp.rspp.net/index.php?id=228&id_r=238.
7. Молотников А. Перемены к лучшему нам необходимы (Электрон. ресурс) // Корпоративное управление. – 2007. – № 3. – С. 45. – <http://www.nccg.ru/site.xp/051051050052124049053053053.html>.
8. Мендоза Вилсон Джок. Добрі справи – запорука успіху: корпоративна соціальна відповідальність (Электрон. ресурс). – <http://www.scm.com.ua/uk/publish/article/58713>.

*Идут по планете хорошие люди.
И может быть, тем уж они хороши,
Что в труд свой, как в песню, им хочется всюду
Вложить хоть частицу своей души.*

Едуард Асадов «Хорошие люди»

Про добру людину, яка вкладає у працю частинку своєї душі

12

*Багато років відділ діловодства та контролю Регіонального відділення ФДМУ по м. Києву очолює невтомний, енергійний, завзятий, наполегливий керівник і од-
ночасно доброзичлива, чуйна та приязна жінка – **Мельникова Наталія Олександрівна**. Цей відділ, який без перебільшення є ядром організації, забезпечує її діяльність через процеси управління документацією, орієнтує всі структурні підрозділи й відповідно окремих виконавців на поліпшення процесів ділової комунікації, виховує в них почуття єдності і відданості організації, в якій вони працюють.*

Час – категорія одвічна, що ніколи не спинається. Зроблене протягом життя людина не може змінити, а лише, проаналізувавши, оцінити. Проте остаточну оцінку ставить саме час.

Історію Регіонального відділення Фонду державного майна України по м. Києву, що існує сімнадцять років, неможливо уявити без її творців – людей, які перебували біля джерел приватизації, розробляли перші приватизаційні документи та здійснювали їх контроль. Саме до таких людей належить Наталія Мельникова.

Працювати в регіональному відділенні Наталія Олександрівна почала з вересня 1992 року і пройшла шлях від старшого

інспектора до начальника відділу діловодства та контролю.

Народилася Наталія в місті Дубровиці Рівненської області в сім'ї службовців. Через те що батька часто переводили з одного місця роботи на інше, сім'ї доводилося «подорожувати» країною. До першого класу Наталія пішла в місті Іванкові Київської області, закінчила школу – у селі Тетереві Київської області.

Після закінчення школи влаштувалася працювати на завод «Більшовик» у Києві. Невдовзі повернулася до Тетерева, де разом з батьком працювала в деревообробному цеху міської дослідно-виробничої станції. Швидко освоївши доволі рідкісну і цікаву професію –

випалювач по дереву, виготовляла сувеніри з дерева, здебільшого шкатулки для прикрас.

Деякий час працювала інженером у конструкторському відділі об'єднання «Укрторгреклама». Згодом повернулася працювати на завод «Більшовик» старшим техніком. Працювала старшим техніком у Південному відділенні ВАСГНІЛ, потім інженером відділу управління та мотивації праці фахівців в Інституті аграрної економіки ім. О. Г. Шліхтера.

Коли влаштувалася на роботу до регіонального відділення, спочатку одночасно виконувала функції секретаря начальника регіонального відділення,

вела кадрове діловодство, приймала, реєструвала та контролювала вхідну документацію, тобто здійснювала канцелярську роботу. Одне слово – роботи було через край... Нова галузь, нові напрями діяльності, новий колектив. Наталія Олександрівна брала активну участь у розробленні першого положення про регіональне відділення та першого штатного розпису, в організації першої в регіональному відділенні прес-конференції.

Від початку утворення в регіональному відділенні працювали 14 осіб. Колектив був згуртований, у ньому панували довіра і повага. Усі разом співробітники опановували нову справу та освоювали нові процеси, що відбувалися, адже роздержавлення в Україні лише розпочиналося.

У період масової приватизації, яка здійснювалася переважно за приватизаційні папери і спрямовувалася на залучення широких верств населення до придбання акцій великих і середніх підприємств та об'єктів малої приватизації, обсяг документообігу значно збільшився.

На той час Наталія Олександрівна працювала заступником начальника загального відділу регіонального відділення і займалася виключно діловодством. У 1995 році розпочалася підготовка до проведення процедур приватизації великих підприємств. Одне з основних завдань загального відділу полягало в забезпеченні оперативного проходження документів, організації контролю за їх виконанням. Загалом організація роботи з документами істотно впливає на оперативність і надійність роботи будь-якої установи. Коли процес діловодства в установі або організації здійснюється раціонально, фахівці й керівники вивільнюються від виконання невластивих їм функцій, і, крім того, підвищується результативність їх праці. Наталія Олександрівна доклала чимало зусиль для створення оптимальних умов на всіх етапах опрацювання документів – від отримання чи створення до відправлення на архівне зберігання або знищення.

З 1996 року в регіональному відділенні впроваджено електронний контроль за виконанням службових

Протягом 2008 року до регіонального відділення надійшло 11 213 документів, з яких від Секретаріату Президента України та Верховної Ради України – 5, звернень народних депутатів України різних рівнів – 6, центрального апарату ФДМУ – 917, Київської міської ради – 106, Київської міської державної адміністрації – 217, звернень громадян – 51, правоохоронних та адміністративних органів – 2 296, різних організацій та установ міста – 7 612. Із загальної кількості доручень вищих органів влади, що надійшли до регіонального відділення у 2008 році, контролю підлягали 1 166.

документів. Нову програму було освоєно в найкоротші терміни.

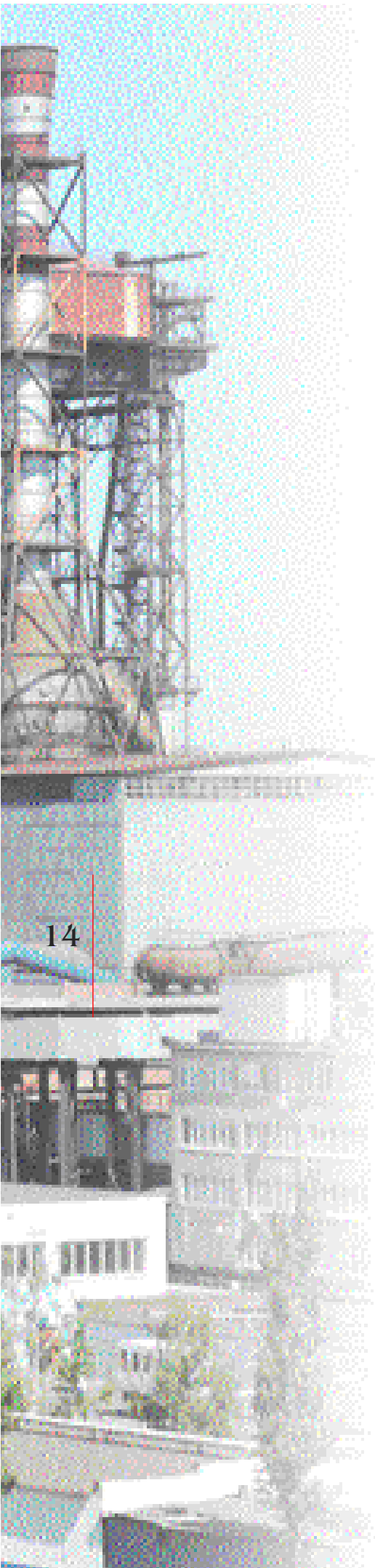
Прагнення до саморозвитку – одна з рис багатогранного характеру Наталії Олександрівни. Вона дуже швидко засвоює нове і завжди все у неї виходить, робота горить у руках. За ці якості, а також за відвертість і готовність допомогти у скрутній ситуації, дати добру пораду її високо цінують у колективі.

У листопаді 2001 року Н. О. Мельникова очолила відділ діловодства та контролю регіонального відділення як найдосвідченіший знавець підводних течій в океані документознавства та діловодства. З того часу для працівників цього структурного підрозділу основним є девіз «Самостійно мислити і практично діяти». Про чітку організацію роботи свідчать високі показники діяльності регіонального відділення. Так, упродовж багатьох років усі директивні документи виконуються в установлені законодавством терміни. Цілком освоєна і постійно поповнюється впроваджена в 2006 році система автоматизації діловодства та документообігу «Оптіма». За допомогою цієї системи здійснюється контроль за виконанням доручень та листів вищих органів влади, правоохоронних органів, а також наказів та розпоряджень регіонального відділення. На цей момент в системі налічується 26 933 документи. За участю Н. О. Мельникової розроблені нові Положення про Регіональне відділення Фонду державного майна по м. Києву, Інструкція з діловодства (наказ регіонального відділення № 360 від 21.11.08), Інструкція з діловодства за зверненнями громадян (наказ

регіонального відділення № 372 від 28.11.08), Інструкція про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави (наказ ФДМУ № 1566 від 26.12.08). Крім того, значну увагу Наталія Олександрівна приділяє організації роботи з упорядкування архівних документів.

На сьогодні потік документації, що надходить до регіонального відділення, не зменшився, проте змінилося його русло. Якщо раніше, у період масової приватизації, основна увага приділялася приватизаційній документації, то зараз переважна більшість документів стосується оренди державного майна. Додаткового обсягу роботи, організаційного та фахового забезпечення потребує проведення конкурсів на право оренди державного майна. Як керівник відділу Наталія Олександрівна вміє забезпечити високий рівень виконання поставлених завдань, надати потрібну інформацію та фахову пораду. Що ж до архівних матеріалів складається враження, що в її пам'яті закарбувався кожний документ стосовно кожного приватизованого регіональним відділенням об'єкта. Та найголовніше, що їй до душі робота, яку вона виконує ось уже майже сімнадцять років.

Підготували фахівці відділу управління персоналом, по роботі з громадськістю та засобами масової інформації РВ ФДМУ по м. Києву

Фонд державного майна України та ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» розпочали реалізацію положень Меморандуму порозуміння між Кабінетом Міністрів України та підприємствами гірничо-металургійного комплексу

З метою реалізації положень зазначеного Меморандуму, який був прийнятий 10 листопада 2008 р., Фондом державного майна України (ФДМУ) спільно з Міністерством економіки України та Міністерством промислової політики України, а також власником ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» – компанією «АрселорМіттал Дуйзбург ГмБХ» проведено роботу з узгодження позицій сторін щодо врегулювання питань виконання умов договору купівлі-продажу під час кризових явищ на металургійному ринку.

Нагадаємо, що в листопаді 2008 р. компанія «АрселорМіттал» звернулася до ФДМУ з клопотанням дозволити не виконувати в повному обсязі зобов'язання, передбачені договором купівлі-продажу, через форс-мажорні обставини.

Тривалий переговорний процес закінчився у травні 2009 р.

У тісній співпраці з Міністерством економіки України та Міністерством промислової політики України ФДМУ був вироблений чіткий та економічно обґрунтований механізм, що в подальшому дасть змогу визначити момент припинення дії форс-мажорних обставин та відновити з боку власника виконання зобов'язань за договором купівлі-продажу в повному обсязі.

Під час спільної прес-конференції керівництва ФДМУ та ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» щодо продовження термінів виконання інвестзобов'язань, яка відбулася 14 травня 2009 р., в. о. Голови ФДМУ Дмитро ПАРФЕНЕНКО і генеральний директор ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» Жан Робер ЖУЕ підписали нову редакцію договору купівлі-продажу ВАТ «Криворіжсталь».

Ця редакція передбачає зміну термінів виконання деяких інвестзобов'язань, взятих на себе покупцем,

на час дії форс-мажорних обставин, передбачених договором купівлі-продажу, а також зменшення інвестицій на програму, збільшення виробничих потужностей, технічне переоснащення і модернізацію підприємства.

Водночас у період дії форс-мажорних обставин власник погодився забезпечити виконання найважливіших умов договору купівлі-продажу в економічній та інвестиційній сферах (збереження виробничих потужностей, сплата податків, ремонт основних агрегатів, модернізація енергоресурсів тощо), а також усього соціального блоку зобов'язань, включаючи збереження штатної чисельності та своєчасну виплату заробітної плати. За спільним рішенням трудового колективу та власника компанії термін дії соціальних зобов'язань продовжений включно до 2011 р.

Після завершення періоду дії форс-мажорних обставин власник повинен буде відновити виконання зобов'язань у повному обсязі та забезпечити їх безумовне виконання.

До визначення терміну дії форс-мажорних обставин ФДМУ планує залучити ДП «Укрзовнішекспертиза».

За словами Дмитра Парфененка, зміни в договорі купівлі-продажу ВАТ «Криворіжсталь» – перший приклад, коли інвестор і Уряд ідуть назустріч один одному.

«Висококваліфіковані фахівці обох сторін довели, що відкрита співпраця – найкращий шлях до вирішення будь-якого питання», – зауважив Жан Робер ЖУЕ.

У разі наявності економічно та соціально обґрунтованих підстав ФДМУ застосовуватиме аналогічні підходи й до інших об'єктів приватизації.

Змінюємо майбутнє

4 серпня цього року святкує 75-річчя найбільше підприємство гірничо-металургійної галузі країни лауреат 12-го Українського національного конкурсу в номінації «Великі підприємства», володар сертифіката EFQM «Визнання досконалості в Європі – 4*» у рамках Міжнародного турніру з якості країн Центральної та Східної Європи – Криворізький гірничо-металургійний комбінат (нині – ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг»).

Сертифікована продукція комбінату, яка за якістю відповідає світовим взірцям, давно здобула авторитет на міжнародному ринку і створила імідж надійного партнера, для якого задоволення потреб споживачів передусім.

15

Ми орієнтуємося на стандарти якості майбутнього. Оскільки якість продукції залежить від професійного рівня наших співробітників, ми прагнемо залучити і виростити кращих, які зможуть забезпечити вдалі рішення для наших клієнтів.

Л. Міттал

Відкрите акціонерне товариство «АрселорМіттал Кривий Ріг» – найбільше підприємство гірничо-металургійної галузі країни, унікальне за масштабами та можливостями, з повним циклом, що включає виробництва: коксохімічне, гірничо-збагачувальне, шахтоуправління з підземного видобутку та металургійне, яке складається з агломератно-доменного, сталеплавильного і прокатного переділів.

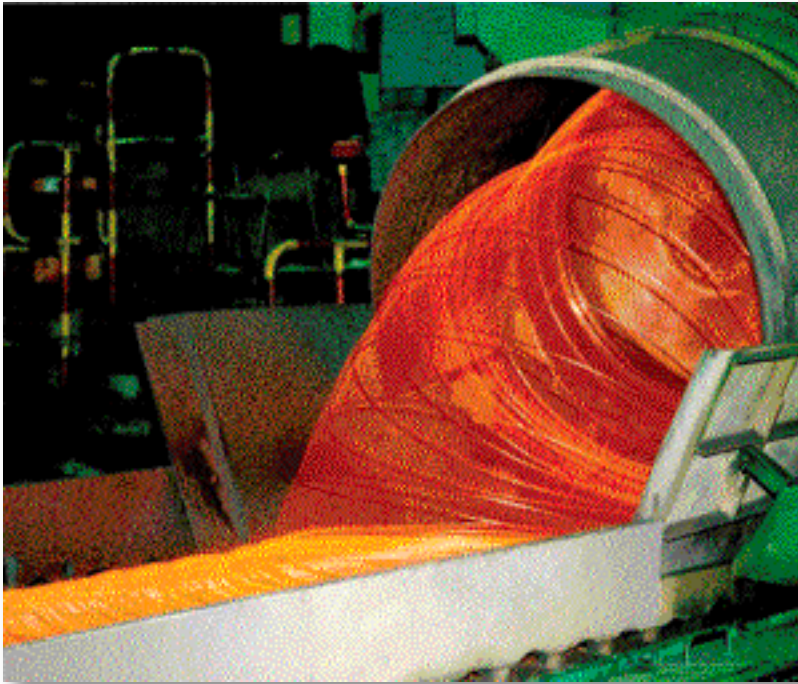
Підприємство спеціалізується на виробництві арматурної сталі та катанки зі звичайних і низьколегованих марок сталі, агломерату, концентрату, коксу, чавуну, сортового та фасонного прокату, доменного шлаку.

Вироблений на підприємстві металопрокат використовують в усіх кліматичних зонах планети, і це створює комбінату імідж надійного партнера, який враховує і задовольняє

потреби кожного конкретного споживача. Політика комбінату щодо якості визначається якнайповнішим задоволенням потреб клієнтів, економічною доцільністю, неухильним виконанням вимог нормативної документації.

Головна мета ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» – максимально задовольнити вимоги замовників.

Нині підприємство орієнтується на внутрішній ринок, переваги мають

Філософія

Наш обов'язок перед навко́лишнім світом виходить далеко за межі звичайного прагнення збагачення. Ми інвестуємо в людей, ми підтримуємо різні об'єднання, ми працюємо задля світу, в якому живемо.

виробники кінцевої продукції: машинобудівні заводи, будівельні компанії, метизні підприємства України. Також підтримується співробітництво з провідними металотрейдерами, які володіють мережею сервісних металоцентрів у різних районах України. Це співробітництво дає змогу збільшити обсяги замовлень і плановірно завантажувати свої виробничі потужності.

На ринку СНД металопрокат підприємства закуповують Російська Федерація, Азербайджан, Казахстан, Туркменістан, Грузія, Вірменія, Республіка Білорусь та ін.

До пріоритетних напрямів розвитку торговельних відносин ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» також належать регіони Північної Африки, Близького Сходу, Європи і країн Персидської затоки, частка яких становить понад 76 % усього експорту металопродукції підприємства.

Споживачі світового ринку прагнуть бути впевненими в тому, що продукція підприємства, яку вони придбали, відповідає встановленим вимогам і головне – якісна.

З 2006 року працівниками відділу договорів підприємства активно проводиться робота зі збільшення обсягів продажу. Внутрішній ринок збуду поділений на 6 регіонів: Південний, Київ/Вінниця, Північний, Східний, Західний, Дніпропетровський. З метою вивчення регіональних ринків, а також їх особливостей здійснюються поїздки фахівців відділу в ці регіони. За кожним регіоном складається бізнес-план, аналізується його виконання, визначаються фактори, які впливають на обсяги поставок.

Для українського покупця найпривабливіші в роботі компанії моменти такі: висока репутація; якість і широкий асортиментний ряд продукції; швидкість оформлення договірної документації; оптимальність тер-

Сторінками історії

16 червня 1931 року Голова ВРНГ СРСР Григорій (Серго) Орджонікідзе підписав наказ про будівництво Криворізького металургійного заводу, згідно з яким завод необхідно було здати в експлуатацію вже до кінця 1932 року. Начальником будівництва і першим директором заводу був призначений досвідчений керівник Яків Ілліч Весник.

Розглядалися чотири варіанти місця для будівництва майбутнього гіганта металургії: у районі сучасного Карачунівського водосховища; на Гданівці (на базі вже існуючого чавунно-ливарного заводу); поряд зі станцією Кривий Ріг (нині – Кривий Ріг-Західний); поблизу станції Червона. Зупинитися вирішили на останньому, четвертому варіанті.

Перед Яковом Весником постало завдання побудувати підприємство, яке не поступалося б кращим зарубіжним виробництвам.

Будівництво розпочалося в 1931 році на базі залізняка Криворізького залізрудного басейну (Кривбасу).

Днем народження комбінату вважається 4 серпня 1934 року, коли була запущена перша доменна піч. За перші чотири місяці вона дала рекордну кількість чавуну – 537 тонн замість запланованих 220. Першій домні дали ім'я «Комсомолка».

До початку Великої Вітчизняної війни було введено три доменних печі і безсемерівський цех у складі двох конвертерів. На початку війни частина устаткування заводу була евакуйована на Урал до м. Нижній Тагіл. Під час німецької окупації міста завод був зруйнований, після війни відновлений, реконструйований і розширений.

25 грудня 1957 року на введеному в експлуатацію тридцятип'ятитонному конвертері була отримана перша післявоєнна криворізька сталь. Завод став підприємством з повним металургійним циклом.

31 грудня 1960 року розпочала працювати мартенівська піч № 1.

30 грудня 1974 року задута наймогутніша у світі доменна піч № 9 корисним об'ємом 5 000 кубометрів.

З 1996 року розпочалася реструктуризація комбінату: Новокриворізький гірничозбагачувальний комбінат увійшов до складу Криворізького державного гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь» як структурний підрозділ, а у 1997 році до комбінату був приєднаний коксохімічний завод.

У 2001 році на базі окремих виробничих потужностей рудоуправління ім. Кірова утворено шахтоуправління з підземного видобутку руди як окремий підрозділ комбінату.

З 2004 року підприємство має назву ВАТ «Криворізький гірничо-металургійний комбінат», у 2005 році входить до складу компанії «МітталСтіл», а з 2007 року – до складу корпорації «АрселорМіттал».

У червні 2007 року на загальних зборах акціонерів було ухвалено рішення змінити назву підприємства з ВАТ «МітталСтіл Кривий Ріг» на ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг».

Історія приватизації

мінів постачання продукції, крім того, без послуг посередницьких організацій.

За останні три роки власником здійснено значний обсяг інвестиційних заходів, які були спрямовані на модернізацію виробництва, зниження енерговитрат, зменшення викидів в атмосферу, водний басейн і землю, та поліпшення умов праці людей. Так, лише в об'єкти, передбачені в договорі купівлі-продажу комбінату, а саме: виробничі потужності металургійного виробництва, шахтоуправління з підземного видобутку руди, гірничо-збагачувальний комплекс, коксохімічне виробництво, здійснено інвестицій на суму понад 440 млн дол. США. Загальна сума капіталовкладень за цей період становить: в капітальне будівництво – 4 008 000,0 тис. грн., капітальний ремонт – 1 462 741,0 тис. грн.

На коксохімічному виробництві проведено реконструкцію коксових батарей № 3, 4 та цеху сіркоочислення. У 2008 році завершено ремонт доменної печі № 8 обсягом 2 700 м³ і будівництво сучасного максимально безпечного полігону для промислових і будівельних відходів, на якому протягом п'яти років може розміщуватися до 325 тис. т відходів, що не шкодитимуть довкіллю. З метою мінімізації впливу виробничої діяльності на навколишнє середовище лише в 2007 році був запланований комплекс природоохоронних заходів, для здійснення яких було виділено капітальних інвестицій на суму 372,477 млн грн.

На хвостосховищах «Мирололюбське» та «Об'єднане» для транспортування шламів встановлені економічні та потужні насоси «Wagman». Здана в експлуатацію експериментальна карта номер один для прийняття шламів агломератодоменого та сталеливарного виробництва.

З приходом нового власника суттєво оновився гірничо-збагачувальний комплекс. За останні три роки рекультивовано понад 8 га землі, до 2013 року планується рекультивувати ще близько 12 га порушених земель.

Особливу увагу у ВАТ «Арселор Міттал Кривий Ріг» приділяють безпеці на виробництві. Жорсткі вимоги з дотримання правил безпеки на виробництві висувуються не лише до працівників підприємства, а й до підрядних організацій, які співпрацюють

У 2004 році заявки на участь у конкурсі з продажу 93,02 % го пакета акцій ВАТ «Криворіжсталь» подали 6 претендентів. Переможцем конкурсу був визнаний консорціум «Інвестиційно-металургійний союз», який заплатив за пакет акцій 4 млрд 806 млн грн. за стартової ціни 3 млрд 806 млн грн.

22 квітня 2005 року Господарський суд м. Києва визнав незаконним продаж 93,02 % го пакета акцій ВАТ «Криворіжсталь» і постановив повернути його у державну власність.

Уряд доручив ФДМУ терміново підготувати документи, необхідні для повторного продажу об'єкта.

18 червня 2005 року Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про повторний продаж 93,02 % го пакета акцій ВАТ «Криворіжсталь», а 23 червня затвердив уточнений план розміщення акцій, який передбачав їх продаж у період з 29 червня до 20 листопада 2005 року.

10 серпня 2005 року ФДМУ оголосив конкурс з продажу 93,02 % го пакета акцій (3 590 038 755 акцій) ВАТ «Криворіжсталь». Згідно із затвердженими Урядом умовами продажу початкова ціна продажу становила близько 10 млрд грн., тобто стартова ціна порівняно з 2004 роком зроста майже втричі.

ФДМУ уклав договори на участь у конкурсі з 12 претендентами, однак документи до Антимонопольного комітету України подали 10, а конкурсні гарантії за участь у конкурсі у розмірі 10 % стартової ціни (1 млрд грн.) на рахунок ФДМУ внесли лише Mittal Steel Germany GmbH, консорціум «Індустріальна група» та ТОВ «Смарт-груп».

24 жовтня 2005 року відбувся конкурс, переможцем якого було визнано компанію Mittal Steel Germany GmbH, яка виявила готовність заплатити за 93,02 % й пакет акцій ВАТ «Криворіжсталь» 24 млрд 200 млн грн., що в 2,4 раза перевищувало стартову ціну і в 5,7 раза – суму, одержану в 2004 році.

з підприємством. Постійне зменшення кількості нещасних випадків залишається головною метою керівництва комбінату. Для підвищення значення охорони праці щороку по всьому світу проводиться День охорони праці, метою якого є заохочення працівників до підвищення обізнаності щодо ризиків, пошуку оптимальних методів роботи та обміну знаннями в галузі охорони праці. Інвестиції в охорону праці та попередження виробничого травматизму, професійних захворювань у 2008 році становили понад 140 млн грн.

Основні напрями соціального розвитку ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» відображені в колективному договорі підприємства між адміністрацією і профспілковим комітетом. Програма соціального розвитку спрямована на організацію медичного обслуговування та лікувально-профілактичного спостереження, санаторно-курортного лікування, оздоровлення та відпочинку працівників і членів їх родин, здійснення медичного страхування, поліпшення житлово-побутових умов працівників підприємства та ін. Підприємство має

власні медичні та оздоровчі центри, які постійно вдосконалює. У структурі медичної санітарної частини функціонують цехова поліклініка, профілактичне відділення, 28 оздоровчих пунктів, оснащених сучасним медичним обладнанням. На медичну службу покладено обов'язки проведення щорічних медичних оглядів, надання швидкої медичної допомоги працівникам підприємства.

На підприємстві введено добровільне медичне страхування. Всі працівники застраховані за рахунок коштів підприємства. Розмір страхових виплат є найбільшим в Україні.

Цілодобово функціонують два відділення санаторію-профілакторію на 400 місць. Щороку в них без відриву від виробництва оздоровлюються понад 5 тис. працівників. Крім того, підприємство виділяє кошти на санаторно-курортне лікування та відпочинок працівників в оздоровчих закладах України. Путівки для працівників реалізуються за пільговою вартістю.

У 2006 – 2008 рр. витрати підприємства на соціальний розвиток становили 464,6 млн грн., у 2009

Філософія

Ми мрійливі філософи, які створюють перспективи кожного дня. Цей дух підприємництва вивів нас на перше місце в сталеварній промисловості. Зараз ми рухаємося за межі того, чого світ очікує від виробника сталі.

році заплановано витратити 171,2 млн грн.

З міською адміністрацією Кривого Рогу щороку укладається угода про співробітництво та взаємодопомогу. ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» постійно виділяє кошти на благоустрій житлових будинків, вулиць, придбання медичного обладнання для лікарень. У 2008 році на ці та інші заходи підприємство виділило 14,5 млн грн.

Надалі керівництво підприємства планує продовжувати роботу з поліпшення сфери охорони здоров'я, праці та навколишнього середовища, раціонального використання природних та енергетичних ресурсів, а також благодійну діяльність.

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у квітні – травні 2009 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
м. Севастополь					
16331153	203	24.04.09	Морська товарна біржа	99011, м. Севастополь, вул. Костомаровська, 1/46, кімн. 27, 28, тел. (0692) 55`93`15, 55`07`81	Шестакова Валентина Дмитрівна
Житомирська область					
31434325	219	06.05.09	Приватне підприємство «ЕКСПРЕС`СЕРВІС»	13300, м. Бердичів, вул. Пібкнехта, 60, кв. 3, тел. (04143) 4`03`78, тел./факс (04143) 4`07`29	Петричук Світлана Ігорівна
35285909	227	13.05.09	Приватне підприємство «Приват`Інвеста»	11201, смт Ємільчине, вул. Блюхера, 9, оф. 1, тел. (04149) 4`31`41	Радзевелюк Володимир Володимирович
31469363	247	22.05.09	Приватне підприємство «Україна`Експерт`Центр»	10014, м. Житомир, вул. Московська, 11, каб. 3, тел. (0412) 41`37`27	Керова Наталія Анатоліївна
м. Київ					
35415589	228	13.05.09	ТОВ «Експерт України»	03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 3, к. 30, 31, тел. (044) 248`91`53	Озімко Раїса Григорівна
36377157	234	20.05.09	ТОВ «Економіко`правничий союз»	03150, м. Київ, вул. Боженка, 86б, оф. 308, тел. (044) 207`01`40, 466`43`46	Маловічко Олексій Вікторович
31813611	245	22.05.09	Універсальна товарна біржа «Контрактовий дім УМВБ»	04070, м. Київ, вул. Межигірська, 1, тел. (044) 461`54`26	Рудіченко Олександр Юрійович
Луганська область					
30761636	235	20.05.09	ТОВ «Професіонал»	91016, м. Луганськ, вул. Магнітогорська, 2/306, тел. (0642) 58`09`14	Малюк Володимир Євгенович
23475088	237	20.05.09	ТОВ «Гривна`Плюс»	91055, м. Луганськ, вул. Леніна, 8, тел. (0642) 71`84`62, 93`75`20	Давидов Сергій Іванович
Дніпропетровська область					
35043383	236	20.05.09	Товарна біржа «АЛЬЯНС`ДНЕПР»	49051, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16, тел. (056) 794`60`51	Шербина Маргарита Володимирівна
Івано`Франківська область					
30106752	244	20.05.09	Прикарпатська універсальна товарна біржа	76018, м. Івано`Франківськ, вул. Шевченка, 9, тел. (0342) 50`56`56, 50`12`13	Андрусенко Олександр Володимирович
Чернігівська область					
31275682	246	22.05.09	Приватне підприємство «АКСІОМА»	14000, м. Чернігів, вул. Щорса, 12, тел. (04622) 4`04`30	Ларченко Лариса Борисівна
Черкаська область					
31490018	248	22.05.09	Приватне підприємство «РОД»	19500, м. Городище, вул. Миру, 114, тел. (04734) 2`02`48	Шмунь Світлана Анатоліївна
24350147	251	25.05.09	Товарна біржа агропромислового комплексу центральних областей України	18036, м. Черкаси, вул. Смілянська, 131, каб. 329, тел. (0472) 63`24`90, 63`07`45	Булах Руслан Анатолійович
Київська область					
25657534	252	25.05.09	Київська обласна торговельно-промислова палата	09111, м. Біла Церква, вул. Урицького, 13, тел. (04463) 9`05`45, 9`17`17	Рябоконт Олександр Григорович
Закарпатська область					
22073488	253	25.05.09	ТОВ «Бізнес`Консалтинг»	89600, м. Мукачеве, вул. Ярослава Мудрого, 1/3, тел. (03131) 2`23`43	Кобака Георгій Андрійович

ПІДСУМКИ ДІЯЛЬНОСТІ Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів» за 2008 рік

Протягом звітнього періоду Державна акціонерна компанія «Національна мережа аукціонних центрів» (далі – Компанія) виконувала завдання Державної програми приватизації; проводила аукціони з продажу державного майна та майна суб'єктів підприємницької діяльності; здійснювала реалізацію відчуженого майна, майна, арештованого державними виконавцями, майна підприємств-банкрутів, майна, що перебуває в податковій заставі, земельних ділянок несільськогосподарського призначення та комунального майна, а також роботу на вторинному ринку нерухомості; надавала консалтингові послуги та послуги на ринку інформаційних технологій; забезпечувала функціонування галузевого державного архіву фінансових посередників ФДМУ тощо.

Відповідно до укладених угод та договорів з ФДМУ Компанія забезпечувала:

проведення спеціалізованих аукціонів з продажу пакетів акцій за грошові кошти;

проведення відкритих (регіональних) аукціонів з продажу об'єктів груп А, В, Д, Ж та пакетів акцій ВАТ;

функціонування галузевого державного архіву фінансових посередників ФДМУ;

формування та підтримку баз даних за результатами сертифікатної та грошової приватизації, а також підготовку та надання відповідей за запитам державних органів щодо результатів сертифікатної та грошової приватизації.

За 2008 рік Компанія провела сім спеціалізованих аукціонів за грошові кошти (САГК) (із 102-го до 108-го САГК включно).

За цей період було запропоновано 199 пакетів акцій 77 ВАТ, з яких два пакети акцій було знято з продажу, два пакети не були продані, 195 пакетів акцій виставлено на продаж, з них 65 пакетів продано без залишку акцій, у тому числі вісім пакетів акцій продано за ціною, вищою від номіналу, п'ять пакетів акцій продано за ціною, вищою за початкову вартість, а 130 пакетів продано із залишком акцій через обмеження.

Номінальна вартість запропонованих ФДМУ до продажу на САГК пакетів акцій становить 215 854 953 грн.

Було запропоновано 889 565 592 акції, з яких продано 225 155 023, що становить 25,31 % кількості акцій, що були запропоновані до продажу.

Усього за 2008 рік від продажу на САГК залишків акцій або пакетів акцій ВАТ з категорії неліквідних на рахунок ФДМУ перераховано 13 434 868,82 грн.

У 2008 році за дорученням ФДМУ та його регіональних відділень Компанія продовжувала проведення регіональних аукціонів з продажу пакетів акцій ВАТ (об'єкти групи В) та об'єктів приватизації груп А, В, Д та Ж. Усього за цей період Компанією проведено 38 аукціонів, на яких реалізовано 20 пакетів акцій на суму 36 976 211,97 грн. (17 аукціонів) та продано 17 об'єктів малої приватизації – на суму 902 500,64 грн. (13 аукціонів); 3 об'єкти незавершеного будівництва – на суму 2 065 878,16 грн. (3 аукціони); 3 цілісні майнові

комплекси – на суму 217 582,80 грн. (один аукціон); іншого майна – на суму 68 098,88 грн. (4 аукціони).

Протягом 2008 року Компанія забезпечувала функціонування галузевого державного архіву фінансових посередників ФДМУ, створеного у лютому 2004 року відповідно до Указу Президента України від 07.08.99 № 968/99 «Про заходи щодо забезпечення захисту прав учасників інвестиційних фондів та інвестиційних компаній» та постанови Кабінету Міністрів України від 03.07.2000 № 1055 «Про створення галузевого державного архіву фінансових посередників Фонду державного майна України».

Фахівцями Компанії надавалася науково-методична та практична допомога філіям та фінансовим посередникам щодо підготовки та упорядкування архівних приватизаційних документів для передавання на державне зберігання.

У звітньому періоді Компанія продовжувала роботу з підтримки баз даних за результатами сертифікатної та грошової приватизації, підготовки та надання відповідної звітної та аналітичної інформації щодо спеціалізованих сертифікатних аукціонів за приватизаційні майнові сертифікати та САГК за запитам правоохоронних органів, державних організацій та установ.

За 2008 рік Компанія отримала 161 письмовий запит від юридичних та фізичних осіб.

Переважна кількість запитів надійшла від слідчих органів (у зв'язку з порушенням кримінальних справ) з проханням надати інформацію про участь певних громадян у приватизації державного майна та придбану ними власність.

Безпосередньо від громадян надійшло 16 інформаційних запитів щодо документів, які підтверджують право власності громадян на акції підприємств, придбаних у процесі приватизації державного майна. Результати здійсненого аналізу свідчать, що більшість з цих громадян передали свої приватизаційні майнові сертифікати фінансовим посередникам (інвестиційним фондам та довірчим товариствам), які на поточний момент припинили свою діяльність або не надають інформацію своїм довірцям. На всі запити були надані відповіді та роз'яснення, а також за наявності інформації в базі даних – розгорнуті довідки.

У звітному періоді громадяни не зверталися до посадових осіб Компанії.

У 2008 р. Компанією були підготовлені до підписання договори між Компанією та Департаментом охорони здоров'я Міністерства оборони України, Управлінням РХБ захисту Збройних Сил України, Командуванням Військово-Морських Сил Збройних Сил України, Командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України, Управлінням інженерних військ Збройних Сил України, Головним управлінням зв'язку Збройних Сил України, Департаментом будівництва та відчуження фондів Міністерства оборони України.

За звітний період Компанією реалізовано військового майна на загальну суму 9 761 990,00 грн. (рухомого майна – на суму 7 718 358,00 грн., нерухомого майна – на суму 2 043 632,00 грн.).

Протягом звітного періоду відповідно до Генерального договору з Міністерством юстиції України Компанія продовжувала роботу щодо реалізації арештованого майна, на яке звернено стягнення державними виконавцями при примусовому виконанні рішень.

Загалом за 2008 рік проведено 435 аукціонів, на яких реалізовано 785 лотів арештованого майна на загальну суму 25 153 065,95 грн.

Компанія протягом 2008 року продовжувала здійснювати підготовку та проводити аукціони з продажу державних та недержавних матеріальних активів. За звітний період проведено 470 аукціонів, на яких реалізовано 7 466 лотів на загальну суму 256 710 489,23 грн., з них:

комунальне майно – 324 лоти на суму 27 971 821,09 грн. (214 аукціонів);

майно підприємств-банкрутів – 71 лот на суму 9 478 077,62 грн. (40 аукціонів);

майно державних підприємств – 2 136 лотів на суму 82 492 116,11 грн. (108 аукціонів);

безхазяйне майно – 10 лотів на суму 102 432,13 грн. (5 аукціонів);

земельні ділянки – 189 лотів на суму 49 811 517,34 грн. (61 аукціон);

майно недержавної форми власності – 23 лоти на суму 3 628 827,02 грн. (17 аукціонів);

інше майно – 4 709 лотів на суму 83 157 599,04 грн. (21 аукціон);

інше майно за дорученням ФДМУ – 4 лоти на суму 68 098,88 грн. (4 аукціони).

Усього за 2008 рік Компанією проведено 941 аукціон з продажу майна, де реалізовано 8 296 лотів на загальну суму 323 837 728,75 грн.

Для здійснення консалтингової діяльності Компанія щороку укладає з ФДМУ угоду про виконання послуг під час приватизації об'єктів, яка одночасно дає право на виконання робіт з передприватизаційної підготовки, реструктуризації підприємств, проведення експертизи проектів та аналізу конкурсних пропозицій.

Основними напрямками діяльності у зазначеній сфері у звітному періоді були:

робота з підприємствами, що включені ФДМУ до переліку підприємств, які підлягають передприватизаційній підготовці; проведення роботи з надання послуг щодо експертизи проектів передприватизаційної підготовки, реструктуризації та досудової санації на замовлення ФДМУ, міністерств або безпосередньо підприємств;

надання послуг з питань досудової санації, корпоративного управління, відчуження майна, інвестиційного менеджменту, незалежної оцінки, експертизи проектів тощо.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 29.07.03 № 43483 Управління зовнішніх зв'язків Компанії протягом шести місяців 2008 року здійснювало роботу в частині організації інформаційно-консультативного забезпечення розвитку співробітництва між діловими колами України та Ісламської Держави Афганістан.

З метою організації поставок товарів українських виробників на ринок Афганістану у звітному періоді було поповнено інформаційно-ділову базу даних, що забезпечує подальший розвиток контактів представників бізнесу двох країн.

Проведена робота з оброблення та підготовки пропозицій щодо виконання заявок, отриманих від афганської сторони, зокрема щодо надання інформаційно-консультативних послуг з організації поставок на територію Афганістану польових кухонь та ремонтних майстерень.

У рамках виконання договору від 28.11.05 щодо реалізації автомобільних шин компанії «KUMHO» Компанією проведено роботу зі створення торгової мережі для реалізації вищезазначеної продукції на ринку України.

Протягом звітного періоду проведено великий обсяг робіт щодо залучення іноземних інвесторів на ринок нерухомості України. Зокрема, підготовлені проекти заявок і договорів про співробітництво між Компанією та компаніями Ізраїлю, Греції, Хорватії та Македонії про співпрацю на ринку нерухомості України та залучення західних інвесторів до цих операцій. Підготовлені інвестиційні пропозиції щодо залучення іноземних інвестицій в економіку України.

Триває робота щодо просування на ринок України медичного обладнання (мікрохірургія судин) німецької компанії «Teutonia Medical Care Technology AG».

У звітному періоді зусилля співробітників Компанії були спрямовані на забезпечення власних потреб та забезпечення робіт щодо створення Єдиної державної інформаційної системи з обліку, зберігання та оцінки майна, що реалізується за рішеннями органів виконавчої влади (ЄІС).

Здійснюється експлуатація модернізованої системи обліку виставленого на реалізацію через Компанію майна, яка забезпечує консолідацію та аналітичне опрацювання інформації стосовно продажу арештованого та інших видів майна філіями Компанії та Управлінням конкурентних видів продажу.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про визнання таким, що втратив чинність, Указу Президента України від 19 грудня 2008 року № 1178

1. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 19 грудня 2008 року № 1178 «Про зупинення дії окремих положень розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 року № 1517 р»*.
2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування**.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ
26 травня 2009 року
№ 359/2009

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку здійснення розрахунків з розстроченням платежу за придбання земельної ділянки державної та комунальної власності

від 22 квітня 2009 р. № 381

Київ

Відповідно до частини дев'ятої статті 128 Земельного кодексу України Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ: Затвердити Порядок здійснення розрахунків з розстроченням платежу за придбання земельної ділянки державної та комунальної власності, що додається.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2009 р. № 381

ПОРЯДОК

здійснення розрахунків з розстроченням платежу за придбання земельної ділянки державної та комунальної власності

1. Цей Порядок визначає механізм здійснення розрахунків з розстроченням платежу за придбання громадянами та юридичними особами (далі – покупці) земельних ділянок державної та комунальної власності (далі – земельна ділянка).

2. Строк, на який здійснюється розстрочення платежу за придбання земельної ділянки, визначається за згодою сторін у договорі купівлі-продажу, але не більш як на п'ять років.

3. Розстрочення платежу надається покупцям за умови: сплати ними протягом 30 календарних днів після нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу в повному

обсязі частини платежу, що зараховується до державного бюджету (не підлягає розстроченню), та не менш як 50 відсотків частини платежу, що зараховується до місцевого бюджету;

встановлення відповідно до законодавства заборони на продаж або інше відчуження покупцем земельної ділянки до повного розрахунку за договором купівлі-продажу.

4. Розрахунок з розстроченням платежу за придбання земельної ділянки здійснюється шляхом погашення суми розстроченого платежу рівними частинами не рідше ніж один раз у три місяці згідно з графіком, який є невід'ємною частиною договору купівлі-продажу, або одноразово у повному обсязі у строк, який не перевищує трьох місяців після внесення першого або чергового платежу.

При цьому під час визначення розміру платежу враховується індекс інфляції, встановлений Держкомстатом за період з місяця, що настає за тим, в якому внесено пер-

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2009, № 2, с. 51 – 53. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 10 червня 2009 р. № 101. – Прим. ред.

ший платіж, по місяць, що передує місяцю внесення платежу.

5. У разі порушення строку погашення частини платежу покупець сплачує неустойку відповідно до умов договору купівлі продажу та закону.

6. Прострочення погашення частини платежу більш як на два місяці є підставою для припинення розстрочення платежу за придбання земельної ділянки. Залишок платежу підлягає стягненню продавцем у порядку, встановленому законом.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про доповнення додатка 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна

від 28 квітня 2009 р. № 414

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Доповнити додаток 2 до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна*, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 1995 р. № 786 (ЗП України, 1996 р., № 2, ст. 57; Офіційний вісник України, 2007 р., № 1, ст. 34), пунктом 28¹ такого змісту:

- «28¹. Розміщення суб'єктів господарювання, що виготовляють рухомий склад міського електротранспорту 5».
2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2010 року.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Положення про наглядову раду з питань розподілу і утримання житла у гуртожитках та використання гуртожитків і прибудинкових територій

від 28 квітня 2009 р. № 428

Київ

Відповідно до статей 22 і 24 Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Положення про наглядову раду з питань розподілу і утримання житла у гуртожитках та використання гуртожитків і прибудинкових територій (додається).

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 квітня 2009 р. № 428

ПОЛОЖЕННЯ

про наглядову раду з питань розподілу і утримання житла у гуртожитках та використання гуртожитків і прибудинкових територій

1. Наглядова рада є постійно діючим органом, що утворюється виконавчим органом місцевої ради з метою здійснення громадського контролю за розподілом і утриманням житла у гуртожитках.

2. Діяльність наглядової ради базується на принципах добровільності, рівноправності її членів, законності, гласності, демократизму.

3. Основними завданнями наглядової ради є здійснення громадського контролю за цільовим використанням гуртожитків як цілісних майнових комплексів та прибудинкових територій, дотриманням законодавства з питань розподілу

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1995, № 12, с. 37 – 39. – Прим. ред.

житлових приміщень у гуртожитках, прийняттям рішень щодо приватизації житлових приміщень, встановленням для мешканців гуртожитків тарифів на комунальні послуги та послуги з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій.

4. Сфера діяльності наглядової ради поширюється на гуртожитки, що є об'єктами права державної чи комунальної власності, та гуртожитки, що перебувають у повному господарському віданні чи оперативному управлінні підприємств, установ та організацій з управління житловим фондом незалежно від форми власності, крім гуртожитків, що перебувають на балансі військових частин, закладів, установ та організацій Збройних Сил України і МВС.

Сфера діяльності наглядової ради не поширюється на гуртожитки, що на законних підставах перебувають у приватній власності, у тому числі на ті, що передані територіальній громаді у постійне чи тимчасове користування.

5. Наглядова рада має право:

1) отримувати від органу місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

2) запрошувати на засідання наглядової ради представників постійної комісії органу місцевого самоврядування із забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків, органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій та громадян;

3) проводити перевірку дотримання законодавства з питань розподілу та приватизації житлових приміщень у гуртожитках;

4) подавати органам місцевого самоврядування пропозиції щодо реконструкції, капітального ремонту, перепрофілювання або знесення гуртожитку як цілісного майнового комплексу після його передачі у власність територіальної громади та відселення мешканців гуртожитку відповідно до законодавства, а також щодо визнання гуртожитку аварійним чи непридатним для проживання, відселення мешканців та знесення аварійних і непридатних для проживання гуртожитків;

5) здійснювати громадський контроль за володінням, використанням, управлінням та утриманням переданих у власність територіальної громади гуртожитків як цілісних майнових комплексів;

дотриманням порядку розрахунку плати за проживання в гуртожитку та за участю в утриманні місць загального користування гуртожитку і прибудинкової території;

дотриманням мораторію на відчуження у будь-який спосіб гуртожитків як цілісних майнових комплексів або їх окремих будівель, споруд, житлових і нежитлових приміщень та іншого майна на користь фізичних чи юридичних осіб;

укладенням між власником гуртожитку та власниками кімнат у гуртожитку, житлова площа якого частково чи повністю приватизована, угод про спільне володіння гуртожитком та участь у загальних витратах на його утримання;

6) здійснювати нагляд за пристосуванням гуртожитків до потреб інвалідів та дітей інвалідів, які мешкають у них, зокрема щодо обладнання спеціальними засобами і пристроями під'їздів, сходових кліток та житлових приміщень, займаних інвалідами чи сім'ями, в яких є інваліди та/або діти інваліди;

7) подавати пропозиції щодо розроблення місцевих програм фінансування, утримання та облаштування гуртожитків як цілісних майнових комплексів, переданих у власність територіальних громад, здійснювати громадський контроль за виконанням таких програм;

8) брати участь у розподілі коштів спеціального фонду розвитку гуртожитків, спрямовуючи їх виключно на проведення капітального ремонту, реконструкцію, утримання, експлуатацію гуртожитків та облаштування прибудинкових територій;

9) брати участь у роботі комісії з питань проведення інвентаризації гуртожитків.

6. Наглядова рада зобов'язана:

1) шокварталу інформувати про результати своєї діяльності громадськість та орган місцевого самоврядування, а також оприлюднювати таку інформацію у місцевих засобах масової інформації;

2) здійснювати прийом громадян та розглядати звернення з питань, що належать до її компетенції;

3) інформувати в установленому порядку правоохоронні органи про виявлені факти порушення законодавства з питань розподілу та приватизації житлових приміщень у гуртожитках.

7. Наглядова рада формується з дотриманням принципу рівного представництва від:

1) виконавчого органу місцевої ради, який забезпечує ведення обліку мешканців гуртожитків і надання соціального житла, а також органів з питань праці та соціального захисту населення, охорони здоров'я, сім'ї, молоді, дітей, житлово-комунального господарства, правового забезпечення;

2) депутатів місцевої ради (за їх згодою);

3) громадських організацій, у статуті яких передбачено провадження діяльності зі сприяння громадянам, що потребують соціального захисту, вирішення їх житлових питань, а також профспілкових організацій;

4) органів самоорганізації населення у разі їх створення мешканцями гуртожитків;

5) підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності (у повному господарському віданні чи в оперативному управлінні яких перебувають гуртожитки).

8. Наглядову раду очолює голова, який обирається зі складу членів наглядової ради прямим голосуванням строком на три роки.

9. Голова наглядової ради:

проводить засідання наглядової ради, затверджує плани її роботи;

представляє раду в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях;

організовує роботу ради;

підписує рішення ради, листи та запити.

10. У разі відсутності голови наглядової ради його обов'язки виконує заступник, який обирається зі складу членів наглядової ради прямим голосуванням строком на три роки.

11. Формою роботи наглядової ради є засідання, що проводяться відповідно до плану роботи ради або за рішенням її голови чи третини членів наглядової ради, прийнятим на підставі звернення органу місцевого самоврядування чи правоохоронних органів.

12. Засідання наглядової ради вважається правомочним у разі присутності не менш як двох третин її складу.

Рішення наглядової ради приймається відкритим голосуванням і вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більшість членів наглядової ради, присутніх на засіданні. Рішення оформляється протоколом, який підписують усі члени наглядової ради, присутні на засіданні.

13. Рішення наглядової ради, прийняті в межах її повноважень, доводяться до відома органу місцевого самоврядування та заінтересованих осіб.

14. Секретар наглядової ради обирається зі складу її членів прямим голосуванням строком на три роки.

Секретар наглядової ради реєструє вхідну та вихідну кореспонденцію, готує матеріали до засідання наглядової ради, веде протоколи засідань і документацію, пов'язану з діяльністю наглядової ради, та відповідає за її збереження.

15. Документація наглядової ради зберігається протягом 15 років, після чого передається до архіву виконавчого органу місцевої ради.

16. Організаційно-технічне забезпечення діяльності наглядової ради здійснює виконавчий орган місцевої ради, при якому її утворено. Члени наглядової ради виконують свої функції на громадських засадах.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Положення про постійного представника Кабінету Міністрів України на загальних зборах акціонерного товариства

від 6 травня 2009 р. № 434

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Затвердити Положення про постійного представника Кабінету Міністрів України на загальних зборах акціонерного товариства.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 травня 2009 р. № 434

**ПОЛОЖЕННЯ
про постійного представника Кабінету Міністрів України на
загальних зборах акціонерного товариства**

1. Постійний представник Кабінету Міністрів України на загальних зборах акціонерного товариства (далі – постійний представник) призначається для акціонерних товариств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, у статутному капіталі яких державна частка становить понад 50 відсотків і суб'єктом управління корпоративними правами держави стосовно яких визначено Кабінет Міністрів України (далі – товариство).

2. Постійний представник призначається і звільняється Кабінетом Міністрів України.

На період тимчасової відсутності постійного представника Кабінет Міністрів України може уповноважити своїм рішенням іншу особу представляти інтереси Кабінету Міністрів України на загальних зборах товариства відповідно до наданих їй завдань на голосування.

3. Центральний орган виконавчої влади, на який покладено забезпечення реалізації державної політики у відповідній галузі (далі – уповноважений орган), у місячний строк після прийняття рішення про визначення Кабінету Міністрів України суб'єктом управління корпоративними правами держави стосовно товариства подає Кабінетові Міністрів України за погодженням з Мінекономіки, Мінфіном і Фондом державного майна України проект рішення щодо призначення постійного представника та визначення для нього на основі результатів аналізу показників фінансово-господарської діяльності товариства завдань з управління корпоративними правами держави.

Постійним представником призначається особа, що займає посаду заступника керівника центрального органу виконавчої влади.

4. У завданнях з управління корпоративними правами держави визначаються:

1) основна мета здійснення управління корпоративними правами держави;

2) фінансово-економічні показники, що повинні бути досягнуті товариством;

3) питання:
захисту інтересів держави як акціонера товариства;
контролю фінансово-господарської та іншої діяльності товариства, дотримання положень його статуту;

розвитку товариства, зокрема із залученням інвестицій та технічною модернізацією;

4) інші питання, що стосуються конкретних умов управління корпоративними правами держави.

5. Постійний представник обирається в установленому порядку головою наглядової ради товариства.

6. Постійний представник:

1) залежно від форми існування акцій товариства забезпечує внесення до реєстру власників іменних цінних паперів або системи депозитарного обліку зберігача змін щодо визначення Кабінету Міністрів України суб'єктом управління корпоративними правами держави стосовно товариства у порядку, встановленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2) у тижневий строк після внесення зазначених змін подає уповноваженому органу пропозиції щодо дати проведення позачергових загальних зборів товариства, їх порядку денного, кандидатур для обрання до складу наглядової ради та ревізійної комісії, які представлятимуть інтереси держави як акціонера товариства (далі – представники держави);

3) ініціює в установленому порядку проведення позачергових загальних зборів товариства;

4) бере участь у загальних зборах товариства і засіданнях його наглядової ради, голосує згідно з наданими йому відповідно Кабінетом Міністрів України та уповноваженим органом завданнями;

5) організовує роботу наглядової ради товариства як її голова згідно зі статутом товариства та положенням про наглядову раду;

6) отримує від товариства в установленому порядку інформацію про його діяльність;

7) не пізніше ніж протягом трьох днів:

після проведення загальних зборів товариства або засідання його наглядової ради подає уповноваженому органу інформацію щодо прийнятих загальними зборами або наглядовою радою рішень з питань порядку денного;

після затвердження порядку денного загальних зборів товариства звертається до уповноваженого органу щодо визначення завдання з обґрунтованими пропозиціями щодо голосування з кожного питання;

8) подає за 10 днів до дати засідання наглядової ради товариства уповноваженому органу порядок денний з обґрунтованими пропозиціями щодо голосування з кожного питання, інші матеріали, необхідні для підготовки завдань з голосування.

7. Уповноважений орган на підставі пропозицій постійного представника не пізніше ніж:

через 15 днів після внесення змін, зазначених у підпункті першому пункту 6 цього Положення, погоджує дату проведення позачергових загальних зборів товариства та пропозиції до їх порядку денного;

за 40 днів до дати проведення загальних зборів товариства подає за погодженням з Мінекономіки, Мінфіном та Фондом державного майна України Кабінетові Міністрів України проект розпорядження про затвердження завдань для постійного представника з голосування на загальних зборах товариства, зокрема стосовно обрання кандидатур до складу наглядової ради та ревізійної комісії;

за три дні до дати засідання наглядової ради товариства надає постійному представникові як її голові та іншим членам наглядової ради – представникам держави завдання з голосування з питань порядку денного.

8. Постійний представник подає щоквартальні та річний звіти про виконання наданих йому завдань з управління корпоративними правами держави до уповноваженого органу у строки, встановлені для відповідної звітності, за формою, що затверджується Мінекономіки за погодженням з Мінфіном та Фондом державного майна України.

Уповноважений орган на підставі зазначених звітів щокварталу подає Кабінетові Міністрів України інформацію щодо виконання постійним представником наданих йому завдань разом з відповідними висновками та пропозиціями, зокрема у разі потреби щодо коригування завдань з управління корпоративними правами держави.

9. У товаристві, у статутному капіталі якого розмір корпоративних прав держави становить 100 відсотків, постійний представник не призначається. Рішення з питань, що відповідно до законодавства належать до компетенції загальних зборів, оформляються розпорядженнями Кабінету Міністрів України.

Проекти розпоряджень готуються та подаються Кабінетові Міністрів України уповноваженим органом за погодженням з Мінекономіки, Мінфіном та Фондом державного майна України.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про доповнення пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313

від 6 травня 2009 р. № 451
Київ

26

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Підпункт 1 пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2008 р. № 313 «Про заходи щодо удосконалення управління об'єктами державної власності»* (Офіційний вісник України, 2008 р., № 28, ст. 874) після слів «на аукціонах» доповнити словами «,

крім житла, що відчужується працівникам таких підприємств на виконання умов укладених колективних договорів за погодженням із суб'єктом управління об'єктами державної власності».

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про передачу Мінпаливенерго повноважень з управління корпоративними правами держави щодо деяких господарських товариств

від 28 квітня 2009 р. № 467-р
Київ

Погодитися з пропозицією Фонду державного майна України про передачу Мінпаливенерго повноважень з

управління корпоративними правами держави щодо господарських товариств згідно з додатком.

*Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2008, № 5, с. 42 – 43. – *Прим. ред.*

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 28 квітня 2009 р. № 467-р

**ПЕРЕЛІК
господарських товариств, повноваження з управління корпоративними
правами держави стосовно яких передаються Мінпаливенерго**

Код згідно з ЄДРПОУ	Найменування	Розмір пакета акцій, що належить державі у статутному капіталі господарського товариства
16392628	ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект»	25 відсотків плюс одна акція
14078902	ВАТ «Харківський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект»	50 відсотків плюс одна акція

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін у додатки 1 і 2 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1517-р

від 28 квітня 2009 р. № 474-р
Київ

Внести у додатки 1 і 2 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1517-р «Про затвердження переліків господарських товариств і холдингових компаній, державні пакети акцій (частки) яких підлягають продажу, державних підприємств, холдингових компаній і відкритих акціонерних товариств, що підлягають

підготовці до продажу в 2009 році»* зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 28 квітня 2009 р. № 474-р

27

**ЗМІНИ,
що вносяться у додатки 1 і 2 до розпорядження Кабінету
Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1517-р**

1. У додатку 1:

1) позиції:

«486801	ВАТ «Червоний чабан»	25,0001	836,84»;
«35855645	ВАТ «Дунайсудноремонт»	100	44 481,9»;
«4719432	ВАТ «Красноармійський машинобудівний завод»	6,244	100,22»;
«5758948	ВАТ «Науково-виробнича фірма «Луганські акумулятори»	50 плюс одна акція	8 560,78
5761258	ВАТ «Донецький завод хімічних реактивів»	25,0001	109»;
«5808758	ВАТ «Львівський завод «Автоавантажувач»	6,541	1 000»

замінити відповідно такими позиціями:

«486801	ВАТ «Червоний чабан»	24,925	835»;
«35855645	ВАТ «Дунайсудноремонт»	87,92	39 109,8»;
«4719432	ВАТ «Красноармійський машинобудівний завод»	0,1942	100,216»;
«5758948	ВАТ «Науково-виробнича фірма «Луганські акумулятори»	50 плюс одна акція	8 260,78
5761258	ВАТ «Донецький завод хімічних реактивів»	11,94	52,06»;
«5808758	ВАТ «Львівський завод «Автоавантажувач»	57,39	8 774»;

2) доповнити додаток такими позиціями:

«18201	Акціонерна холдингова компанія «Укрнафтопродукт»	50 плюс одна акція	18 326,4738
119681	ВАТ «Автолифмаш»	25,9982	1 341,378
122358	ВАТ «Південелектромережбуд»	24,7	51,49

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2009, № 2, с. 43 – 51. – Прим. ред.

147134	ВАТ «Український нафтогазовий інститут»	0,63	11,6247
165646	ВАТ «Краснолуцький машинобудівний завод»	50 плюс одна акція	10 795,858
165675	ЗАТ «Науково-виробниче підприємство «Макиївський завод шахтної автоматики»	37,25	3 026,89
175797	ЗАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Донецька»	38,62	754,989
176472	ВАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Добропільська» дочірнє підприємство ДХК «Донбасвуглезабезпечення»	38,25	7 947,2
176532	ЗАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Вуглегірська»	41	2 969,05
176549	ВАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Октябрська» дочірнє підприємство ДХК «Донбасвуглезабезпечення»	38,25	3 370,2187
178086	ВАТ «Червоноградський ремонтно-механічний завод»	51	446,009
178548	ДВАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Криворізька» дочірнє підприємство ДХК «Луганськвуглепереробка»	49	1 838,75
178594	ВАТ «Рудоремонтний завод «Іллічівський»	99,67	5 833,67
178713	ВАТ «Брянківський рудоремонтний завод»	48,924	1 733,8885
178942	ВАТ «Червоноградське шахтопрохідницьке підприємство»	51	160,718
180373	ВАТ «Державна холдингова компанія «Укрвуглепромтранс»	100	3 324,75
180901	ВАТ «Трест «Донецькшахтобудмонтаж»	46,45	45,197
181131	ВАТ «Первомайське шахтобудівельне управління»	27,853	701,782
181473	ВАТ «Антрацитшахтобуд»	51	624,86
181496	ВАТ «Трест «Свердловськшахтобуд»	45,38	820,89
181585	ВАТ «Трест «Краснодоншахтобуд» дочірнє підприємство ДХК «Луганськшахтобуд»	51,04	434
181668	ВАТ «Трест «Луганськшахтопроходка» дочірнє підприємство ДХК «Луганськшахтобуд»	24	830,083
191106	ВАТ «Макиївський коксохімічний завод»	73,368	7 854,901
191170	ВАТ «Макиївський металургійний комбінат»	60,86	215 532,885
209875	ВАТ «Науково-дослідний інститут магнітних носіїв інформації»	89,583	6 148,491
214511	ВАТ «Азовкабель»	90,8	11 425,775
216488	ВАТ «Науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут засобів технологічного устаткування «Велт»	100	28 201,4
216964	ВАТ «Український науково-дослідний інститут силової електроніки «Перетворювач»	46,042	638,74
222120	ВАТ «Красноріченський верстатобудівний завод ім. Фрунзе»	100	2 442,8
222151	ВАТ «Павлоградський завод автоматичних ліній і машин»	25 плюс одна акція	885,33
222216	ВАТ «Мелітопольський верстатобудівний завод ім. 23 Жовтня»	50 плюс одна акція	43,255
222367	ВАТ «Одеський завод «Центроліт»	69,907	10 125,753
223705	ВАТ «Кіровський завод по виготовленню виробів з металевих порошків»	63,72	3 038,936
231878	ВАТ «Джанкойський машинобудівний завод»	99,99	43 547,926
234844	ВАТ «Український інститут автобусо-тролейбусобудування «Укравтобуспром»	39,35	320,796
235884	ВАТ «Рівненський завод тракторних агрегатів»	36,71	8 166,862
236062	ВАТ «Кам'янець-Подільськільмаш»	30,98	35,325
236079	ВАТ «Макошинський завод сільськогосподарського машинобудування «Сільгоспмаш»	95	1 273
238204	ВАТ «Білоцерківськільмаш»	33,483	223,31
273927	ВАТ «Клавдієво-Тарасівський дослідно-експериментальний завод «Клавдієвський дослідно-експериментальний завод»	73,58	806,36
274358	ВАТ «Надвірнянський лісокомбінат»	79,54	5 077,43
308755	ВАТ «Попаснянська швейна фабрика «Еlegant»	67,16	2 959,881
310769	ВАТ «Луцький шовковий комбінат «Волтекс»	26,22	1 15,363
372693	ВАТ «Галичцукор»	17,46	880,595
372919	ВАТ «Дружбинський цукрорафінадний завод»	24,949	953,73
373132	ВАТ «Зарожанський цукровий завод»	24,892	1 893,486
375906	ВАТ «Горлівський комбінат хлібопродуктів»	11,333	226,425
378508	ВАТ «Яготинський завод продтоварів»	38,71	1 059,92
383662	ВАТ «Прилуцький ефіроолійний комбінат»	0,111	1,006
386318	ВАТ «Більшовик»	9,094	7,46
414463	ВАТ «Мир»	6,446	428,44
479907	ВАТ «Проектно-пошуковий інститут «Південмедбіосинтез»	25,01	5,37
486712	Сільськогосподарське відкрите акціонерне товариство «Племзавод «Тімірязєво»	3,44	103,093

486758	ВАТ «Племзавод «Василівка»	31,61	1 252,667
694379	ВАТ «Джанкойське племпідприємство»	25	91,714
698578	ВАТ «Житомиробплемоб'єднання»	25 плюс одна акція	215,0978
700453	ВАТ «Приморське племпідприємство»	17,95	25,452
700513	ВАТ «Кримське підприємство по племінній справі в тваринництві»	25 плюс одна акція	235,314
703167	ВАТ «Полтаваплемсервіс»	26	557,5545
703351	ВАТ «Племсервіс»	25 плюс одна акція	125,898
710457	ВАТ «Сільськогосподарське підприємство «Селекція племресурси»	12,91	412,296
711451	Відкрите сільськогосподарське акціонерне товариство «Війтовецьке підприємство по племінній справі в тваринництві»	25	50,785
725005	ВАТ «Закарпатське племпідприємство»	25 плюс одна акція	235,3
846279	ВАТ «Племінний завод імені Літвінова»	26,0216	727,261
849184	ВАТ «Племзавод «Степной»	25 плюс одна акція	1 273,355
854204	ВАТ «Племінний завод «Славне»	22,4538	3 552,069
952717	ВАТ «Новоселицьке хлібоприймальне підприємство»	26,01	187,267
956170	ВАТ «Хоростківський комбінат хлібопродуктів»	55	2 942,4
957123	ВАТ «Вижницька реалбаза хлібопродуктів»	11,6248	23,238
957471	ВАТ «Донецький комбінат хлібопродуктів»	24,973	1 371,4725
957608	ВАТ «Кутейниковський комбінат хлібопродуктів»	14,762	702,167
1036491	ВАТ «Будівельно-монтажне управління № 20»	14,392	84,022
1128498	ВАТ «Дослідно-експериментальний завод № 20 цивільної авіації»	0,0004	0,03671
1130609	ВАТ «Авіакомпанія «Аеролукс»	8,317	419,18
1130704	ВАТ «Хмельницьке авіапідприємство «Поділля-Авіа»	95	2 578,11
1270478	ВАТ «Харківський домобудівельний комбінат № 1»	25,469	410,224
1373341	ВАТ «Славутський завод залізобетонних виробів»	95,85	5 828,535
1387254	ВАТ «Харківметробуд»	50 плюс одна акція	206,195
1564880	ВАТ «Київський центральний універмаг»	39,647	25 618,1457
2136703	ВАТ «Чернівцісортнасіняовоч»	20,086	163,32
2574248	Генеральне агентство по туризму в Чернівецькій області – ВАТ «Туристичний комплекс «Черемош»	9,674	4 724,357
2968487	ВАТ «Кролевецька фабрика «Художнє ткацтво»	19,885	589,55975
3326877	ВАТ «Нікопольський завод трубопровідної арматури»	30	60,77
4880239	ВАТ «Дніпрометробуд»	100	8 379,979
5394759	ВАТ «Макстрой»	8,035	190,965
5394966	ВАТ «Завод «Строммашина»	89,63	14 108,112
5428116	ВАТ «Донінвестбуд»	22,269	341,5845
5432477	ВАТ «Залізобетон»	37,701	3 092,524
5468239	ВАТ «Вилкоцька взуттєва фабрика»	20,607	65,3237
5473246	ВАТ «Луганське шахтопрохідне управління»	47,393	609,468
5482883	ВАТ «Макіївська бавовнопрядильна фабрика «Мактекс»	25,96	3 956,11
5491161	ВАТ «Агробізнес-НВ»	24,989	1 314,1575
5512288	ДВАТ «Луганська автобаза» дочірнє підприємство ДХК «Луганськвуглепереробка»	49	1 993,3
5533112	ВАТ «Кіровоградський комбінат по випуску продовольчих товарів»	99,499	22 381,97
5758463	ВАТ «Полтавський завод газорозрядних ламп»	51,03	4 669,359
5777118	ВАТ «Перемишлянський приладобудівний завод «Модуль»	24,72	1 490,256
5797977	ВАТ «Оснастка»	50,01	36 856,662
13987597	ВАТ «Рівненська авіакомпанія «Універсал-Авіа»	35,516	2 098,43
14170036	Відкрите сільськогосподарське акціонерне товариство «Шепетівське підприємство по племінній справі в тваринництві»	25	45,99
14307268	ВАТ «Стаханівський завод металовиробів»	99,98	7 063,793
14307972	ВАТ «Завод «Нева»	81,87	265,352
14308316	ВАТ «Северодонецький завод опорів»	42,703	2 290,6355
14308836	ВАТ «УкрНДПродмаш»	25	186,83
14310069	ВАТ «Черкаський завод телеграфної апаратури»	25,01	2 673,388
14310661	ВАТ «Науково-технічний випробувальний центр «Спектр-Т»	12,6475	15,43
14311643	ВАТ «Ніжинський завод сільськогосподарського машинобудування «Ніжинсільмаш»	99,9955	11 271,307
14312335	ВАТ «Екватор»	99,873	5 784,797
14312944	ВАТ «Супутник»	34,212	1 882,0125
14313145	ВАТ «Компанія «Дніпро»	24,95	2 338,834
14314682	ВАТ «Чернівецький радіотехнічний завод»	21,5239	14 304,534
14314972	ВАТ «Рівненський завод «Газотрон»	36,254	97,25

14348681	Спільне закрите акціонерне товариство «Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України»	61,581	63 449
16392628	ВАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект»	25 плюс одна акція	248,277
20355550	ВАТ «Маріупольський завод важкого машинобудування»	11	423,155
20580904	ВАТ «Камінь Богуславщини»	58,977	1 795,3315
20584434	ВАТ «Заліське»	71,38	2 530,508
20620377	ВАТ «Великополовецький оцтовий завод»	39,52	411,56
21316894	ВАТ «Пульсар»	99,94	18 369,1825
21575710	ВАТ «Авіакомпанія «Національні авіалінії України»	100	9 363,9
21851891	ВАТ «Дніпроспецмаш»	93,0807	4 414,8198
22776959	ВАТ «Кам'янець-Подільський завод «Електрон»	99,94	39 842,539
22800735	ВАТ «Черкасиобленерго»	46 плюс 25 відсотків акцій, що належать ЗАТ «УкрЕСКО»	17 065,247
23535465	Українська акціонерна промислова автошиноремонтна холдингова компанія «Укрпромавтошиноремонт»	97,9	783,3388
23792434	ВАТ «Якимівський елеватор»	29,8667	794,275
23965674	ВАТ «Новороздільський завод «Сигнал»	99,988	3 018,361
24183643	ДВАТ «Науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут «Вуглемеханізація»	50	194,016
24222952	ВАТ «Старт»	25,285	232,653
24371637	ВАТ «Телевізійний завод «Славутич»	96,63	7 875,20575
25437212	ВАТ «Бескид»	99,916	2 987,056
30165577	ВАТ «Фермент»	12,83	316,14675
30722314	ВАТ «Київський радіозавод»	50 мінус одна акція	46 164
31638889	ВАТ «Новороздільський завод складних мінеральних добрив»	99,999	97 491,298
32195163	ВАТ «ТК Стиль»	49,19	4 345,71
32557330	ЗАТ «Банк крові»	51	3 576
33289236	ВАТ «Особливе конструкторське бюро комплектих пристроїв»	84,9968	533,015»;
3) позицію			
«Усього...»	64 471 046,65»		виключити.

2. У додатку 2:

1) назву додатка викласти в такій редакції:

«ПЕРЕЛІК

державних підприємств, холдингових компаній і відкритих акціонерних товариств, що підлягають підготовці до продажу в 2009 році»;

2) виключити з додатка позиції:

«20164703 ВАТ «Краснолучвуглебуд»;

«25015310 Державне підприємство «Придніпровський завод кольорових металів»;

3) доповнити додаток такими позиціями:

«171121 ДВАТ «Завод по ремонту гірничо-шахтного обладнання «Супутник» дочірнє підприємство ДХК «Луганськвугілля»

174036 ДВАТ «Науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут з автоматизації вугільної промисловості «НДПвуг-леавтоматизація»

175053 ВАТ ДХК «Донвуглереммаш»

176348 ВАТ «Ватутінський ремонтно-механічний завод»

176934 ДВАТ «Стахановський ремонтно-механічний завод»

179000 Державне підприємство «Нововолінський ремонтно-механічний завод»

179737 Державне підприємство «Дирекція по будівництву об'єктів»

180092 ДВАТ «Шахтобудмонтажне управління № 9» дочірнє підприємство ВАТ «ДХК «Трест Горлівськвуглебуд»

180108 ДВАТ «Шахтопрохідне управління № 10» дочірнє підприємство ВАТ «ДХК «Трест Горлівськвуглебуд»

180634 ВАТ «Донбасшахтобуд»

180717 ВАТ «Трест «Артемшахтобуд»

180798 ВАТ «Трест Красноармійськшахтобуд»

182159 ВАТ «ДХК «Луганськвуглеремонт»

185666 ДВАТ «Учбово-курсовий комбінат»

205104 Підприємство «Черкаський державний завод хімреактивів»

375177 Державне підприємство «Будильський експериментальний завод»

377905 Державне підприємство «Тересвянський завод продтоварів»

489811 Державне підприємство «Господарство «Приозерне»

855925 Державне підприємство «Ягільницький кінний завод»

954165 Державне підприємство «Батьовський комбінат хлібопродуктів»

1125614 Державна судноплавна компанія «Чорноморське морське пароплавство»

5400922	ВАТ «Антрацитівське управління по ремонту та налагодженню гірничошахтного устаткування» дочірнє підприємство ВАТ «ДХК «Луганськвуглеремонт»
5427826	Державне підприємство «Червоноградське шахтне ремонтно-будівельне управління»
5427915	Державне відкрите акціонерне Луганське ремонтно-будівельне товариство
5428041	ДВАТ «Управління матеріально-технічного забезпечення та збуту продукції «Донецьквуглезбагачення»
5428106	ВАТ «Проектно-технологічний трест «Оргтехшахтобуд»
5432307	ВАТ «Донецькшахтобуд»
5473335	ДВАТ «Автобаза «Донецьквуглезбагачення» дочірнє підприємство ВАТ «ДХК «Донбасвуглезбагачення»
5521100	Міжгосподарський оздоровчий табір «Примор'я»
13655435	ВАТ «Івано-Франківський локомотиворемонтний завод»
20161768	Державне підприємство «Укрдонбасекологія»
22078876	Закарпатське державне обласне підприємство по технічному забезпеченню сільськогосподарського виробництва «Агропромтехніка»
24047294	ДВАТ «Краснодонська автобаза» дочірнє підприємство ДХК «Луганськшахтобуд»
24315234	ДВАТ «Проектно-конструкторське бюро»
24319172	ДВАТ «Учбово-курсовий комбінат»
24461183	ДВАТ «Будинок відпочинку «Горизонт» дочірнє підприємство ВАТ «ДХК «Трест Горлівськвуглебуд»
24813914	ДВАТ «Шахтобудівельне управління № 5»
32133730	ВАТ «Науково-виробниче підприємство «Система»
32177715	Державне підприємство «Сільськогосподарське підприємство «Плодовод»
32741501	Державне підприємство «Іванківський цукровий завод»
35562599	Державне підприємство «Свердловський ремонтно-механічний завод»
35583857	Державне підприємство «Сільськогосподарське підприємство «Трест»
35801987	ВАТ «Горлівське управління шахтобудмеханізації»
35879807	ВАТ «Львівська вугільна компанія»
36006248	Державне підприємство «Укрвуглеперспектива»
36167810	Державне підприємство «Шахта «Путилівська».

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ ТА ФОНДОВОГО РИНКУ

РІШЕННЯ

від 17 лютого 2009 року № 237

Про затвердження Роз'яснення щодо порядку застосування окремих положень розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» у зв'язку з набранням ним чинності

31

Відповідно до пункту 23 частини другої статті 7 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Роз'яснення щодо порядку застосування окремих положень розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» у зв'язку з набранням ним чинності, що додається.

2. Керівнику апарату Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Назаренку Ю. М. забезпечити опублікування цього рішення відповідно до вимог чинного законодавства.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на члена Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Бурмаку М. О.

Голова Комісії А. БАЛЮК

РОЗ'ЯСНЕННЯ

щодо порядку застосування окремих положень розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» у зв'язку з набранням ним чинності

Затверджено рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 17 лютого 2009 року № 237

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку відповідно до пункту 23 статті 7 Закону України «Про дер-

жавне регулювання ринку цінних паперів в Україні» роз'яснює питання порядку застосування окремих положень роз-

ділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» у зв'язку з набранням ним чинності.

Згідно з пунктом 1 розділу «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон) набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування. Закон було опубліковано в офіційному друкованому виданні – газеті «Урядовий кур'єр» № 202 від 29.10.08. Таким чином, цей Закон набирає чинності 29.04.09.

Пунктом другим розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що через два роки з дня набрання чинності цим Законом (тобто з 29.04.11) втрачають чинність статті 1 – 49 Закону України «Про господарські товариства» у частині, що стосується акціонерних товариств.

Абзацом першим пункту п'ятого розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що статuti та інші внутрішні положення акціонерних товариств, створених до набрання чинності цим Законом, підлягають приведенню у відповідність з нормами цього Закону не пізніше, ніж протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом (тобто в термін до 29.04.11).

Приведення діяльності відкритого акціонерного товариства та закритого акціонерного товариства у відповідність до вимог Закону потребує здійснення таких дій:

внесення змін до статуту товариства шляхом викладення статуту у новій редакції, які в тому числі передбачають зміни найменування акціонерного товариства з відкритого/закритого акціонерного товариства на публічне/приватне акціонерне товариство, а також виконання у статуті товариства всіх інших вимог Закону;

приведення внутрішніх документів товариства у відповідність до вимог Закону, а також нової редакції статуту товариства.

Приведення діяльності відкритого акціонерного товариства та закритого акціонерного товариства у відповідність до вимог Закону не потребує застосування процедури припинення акціонерного товариства.

Виконанням вимог абзацу першого пункту п'ятого розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, тобто припиненням діяльності відкритого акціонерного товариства та закритого акціонерного товариства у відповідність до вимог Закону є здійснення всіх вищезазначених дій.

Часткове виконання вимог абзацу першого пункту п'ятого розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону не є виконанням вимог Закону.

Датою приведення діяльності відкритого акціонерного товариства та закритого акціонерного товариства у відповідність до вимог Закону є дата державної реєстрації змін до статуту шляхом викладення статуту в новій редакції, які в тому числі передбачають зміну найменування акціонерного товариства з відкритого/закритого акціонерного товариства на публічне/приватне акціонерне товариство.

Відповідно до пункту сьомого розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону акціонерні товариства звільняються від сплати реєстраційного збору під час реєстрації змін до статуту товариства або статуту в новій редакції у зв'язку з приведенням його у відповідність із цим Законом.

З метою виконання вимог законодавства щодо строків, у тому числі приведення статутів та інших внутрішніх документів акціонерного товариства у відповідність до вимог Закону, рекомендується прийняти на річних загальних зборах акціонерного товариства у 2010 році рішення про викладення статуту в новій редакції, у тому числі зміни най-

менування товариства з відкритого/закритого акціонерного товариства на публічне/приватне акціонерне товариство, у зв'язку з приведенням діяльності акціонерних товариств у відповідність до вимог Закону.

Акціонерні товариства до приведення у відповідність з нормами Закону статуту та інших внутрішніх положень акціонерного товариства мають керуватись у своїй діяльності з 29.04.09 до 28.04.11 Законом України «Про господарські товариства» та відповідними підзаконними нормативно-правовими актами. Цими ж актами законодавства регулюються взаємовідносини товариства з акціонерами, інвесторами, органами державної влади та іншими особами.

Акціонерні товариства, які починаючи з 29.04.09 припинили свою діяльність у відповідність до Закону мають керуватись у своїй діяльності Законом та відповідними підзаконними нормативно-правовими актами. Цими ж актами законодавства регулюються взаємовідносини товариства з акціонерами, інвесторами, органами державної влади та іншими особами.

При цьому починаючи з 29.04.09 всі акціонерні товариства, у тому числі ті, що ще не привели свою діяльність у відповідність до Закону, зобов'язані керуватись у своїй діяльності положеннями Цивільного та Господарського кодексів України, законів України «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» та «Про управління об'єктами державної власності», у тому числі тими, що внесені до зазначених законодавчих актів розділом XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону.

Крім того, починаючи з 29.04.11 всім акціонерним товариствам необхідно виконувати всі вимоги Закону у повному обсязі, у тому числі положення частини другої статті 20 щодо виключно бездокументарної форми існування акцій.

Пунктом шостим розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що у разі, якщо після набрання чинності цим Законом загальними зборами акціонерного товариства, створеного до набрання чинності цим Законом, прийнято рішення про зміну розміру статутного капіталу товариства, деномінацію акцій та емісію цінних паперів, таке товариство зобов'язане привести свою діяльність у відповідність із цим Законом та внести відповідні зміни до статуту та інших внутрішніх документів товариства.

Невнесення таких змін до статуту та інших внутрішніх документів акціонерного товариства є підставою для відмови в державній реєстрації випуску цінних паперів цього товариства.

Таким чином, у разі, якщо починаючи з 29.04.09 загальними зборами відкритого акціонерного товариства або закритого акціонерного товариства прийнято рішення про зміну розміру статутного капіталу товариства (збільшення або зменшення розміру статутного капіталу), деномінацію акцій та емісію цінних паперів, таке товариство зобов'язане привести свою діяльність у відповідність із цим Законом.

У разі, якщо збори засновників акціонерного товариства проводяться починаючи з 29.04.09, такі збори відповідно до Закону приймають рішення про заснування публічного акціонерного товариства або приватного акціонерного товариства.

Голова Комісії А. БАЛЮК